

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

06. Το βιβλίο των έξι (06. Chakkanipāṭapāḷi)

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα (2. Dutiyapaṇṇāsakaṃ)

[AN 6.55-649, PTS 3.375-3.452]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

06. Το βιβλίο των έξι

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα

6. Το μεγάλο κεφάλαιο

1. Η ομιλία Σόνα

55. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σόνα διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Ψυχρό Δάσος. Τότε στον σεβάσμιο Σόνα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στον νου: «Όποιοι μαθητές του Ευλογημένου διαμένουν καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, εγώ είμαι ένας από αυτούς. Και όμως η συνείδησή μου δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές μέσω της μη προσκόλλησης· υπάρχουν όμως πλούτη στην οικογένειά μου, είναι δυνατόν να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις. Γιατί να μην απαρνηθώ την εξάσκηση και επιστρέφοντας σε κατώτερη ζωή να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις;»

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του σεβάσμιου Σόνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το όρος Γκιτζτζακούτα και εμφανίστηκε μπροστά στον σεβάσμιο Σόνα στο Ψυχρό Δάσος. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Και ο σεβάσμιος Σόνα, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σόνα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Δεν εγέρθηκε σε σένα, Σόνα, που είχες μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήσουν σε απομόνωση, αυτός ο αναλογισμός στον νου: 'Όποιοι μαθητές του Ευλογημένου διαμένουν καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, εγώ είμαι ένας από αυτούς. Και όμως η συνείδησή μου δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές μέσω της μη προσκόλλησης· υπάρχουν όμως πλούτη στην οικογένειά μου, είναι δυνατόν να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις. Γιατί να μην απαρνηθώ την εξάσκηση και επιστρέφοντας σε κατώτερη ζωή να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζεις, Σόνα, ήσουν επιδέξιος προηγουμένως, όταν ήσουν οικογενειάρχης, στον ήχο των χορδών της βίνας;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Τι νομίζεις, Σόνα, όταν οι χορδές της βίνας σου ήταν υπερβολικά τεντωμένες, άραγε η βίνα σου εκείνη την περίοδο ήταν εύηχη ή εύχρηστη;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Τι νομίζεις, Σόνα, όταν οι χορδές της βίνας σου ήταν υπερβολικά χαλαρές, άραγε η βίνα σου εκείνη την περίοδο ήταν εύηχη ή εύχρηστη;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Όταν όμως, Σόνα, οι χορδές της βίνας σου δεν ήταν υπερβολικά τεντωμένες ούτε υπερβολικά χαλαρές, αλλά εδραιωμένες σε ίση τάση, άραγε η βίνα σου εκείνη την περίοδο ήταν εύηχη ή εύχρηστη;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Ακριβώς έτσι, Σόνα, η υπερβολική ενεργητικότητα οδηγεί σε ανησυχία, η υπερβολικά χαλαρή ενεργητικότητα οδηγεί σε οκνηρία. Γι' αυτό εσύ, Σόνα, καθόρισε την ισορροπία της ενεργητικότητας, διείσδυσε στην ισορροπία των ικανοτήτων, και σε αυτό πιάσε το σημάδι». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Σόνα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού νουθέτησε τον σεβάσμιο Σόνα με αυτή τη νουθεσία - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το Ψυχρό Δάσος και εμφανίστηκε στο όρος Γκιτζτζακούτα.

Τότε ο σεβάσμιος Σόνα αργότερα καθόρισε την ισορροπία της ενεργητικότητας με την ηρεμία, διείσδυσε στην ισορροπία των ικανοτήτων και συνέλαβε το σημάδι εκεί. Τότε ο σεβάσμιος Σόνα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Σόνα έγινε ένας από τους Άξιους.

Τότε στον σεβάσμιο Σόνα που είχε επιτύχει την Αξιότητα ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην πάω εκεί όπου βρίσκεται ο Ευλογημένος· αφού πλησιάσω, να διακηρύξω την τελική απελευθερωτική γνώση κοντά στον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Σόνα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σόνα είπε στον Ευλογημένο:

«Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, αυτός είναι αφοσιωμένος σε έξι καταστάσεις - είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση.

«Μπορεί όμως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος σεβάσμιος εδώ να σκεφτεί έτσι: 'Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση βασιζόμενος μόνο σε απλή πίστη'. Όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, μη θεωρώντας κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε, λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση.

«Μπορεί όμως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος σεβάσμιος εδώ να σκεφτεί έτσι: 'Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση επιθυμώντας υλικό κέρδος, τιμή και φήμη'. Όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει

ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, μη θεωρώντας κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε, λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση.

«Μπορεί όμως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος σεβάσμιος εδώ να σκεφτεί έτσι: 'Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία επιστρέφοντας στην αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες ως ουσιώδη'. Όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, μη θεωρώντας κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε, λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία.

«Λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας.

«Λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης.

«Λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση.

«Για έναν μοναχό με έτσι σωστά απελευθερωμένη συνείδηση, σεβάσμιε κύριε, ακόμη κι αν έντονες υλικές μορφές αντιληπτές με το μάτι έρχονται στο πεδίο αίσθησης του ματιού, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του. Η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της. Ακόμη κι αν έντονοι ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... κ.λπ... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα... νοητικά φαινόμενα αντιληπτά από τον νου έρχονται στο πεδίο αίσθησης του νου, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του. Η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένα πέτρινο βουνό χωρίς ρωγμές, χωρίς κοιλότητες, ένα συμπαγές σύνολο. Τότε ακόμη κι αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα το έκανε να τρέμει, δεν θα το έκανε να σείεται, δεν θα το έκανε να ταράζεται· τότε ακόμη κι αν από τη δυτική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο... κ.λπ... τότε ακόμη κι αν από τη βόρεια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή

καταιγίδα με άνεμο... τότε ακόμη κι αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα το έκανε να τρέμει, δεν θα το έκανε να σείεται, δεν θα το έκανε να ταράζεται· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, για έναν μοναχό με έτσι σωστά απελευθερωμένη συνείδηση, ακόμη κι αν έντονες υλικές μορφές αντιληπτές με το μάτι έρχονται στο πεδίο αίσθησης του ματιού, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του. Η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της. Ακόμη κι αν έντονοι ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... κ.λπ... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα... νοητικά φαινόμενα αντιληπτά από τον νου έρχονται στο πεδίο αίσθησης του νου, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του. Η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της».

«Σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση, και στην αποστασιοποίηση του νου·
αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία, και στην εξάλειψη της προσκόλλησης.

«Σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας, και στη μη-σύγχυση του νου·
έχοντας δει την έγερση των αισθητηριακών βάσεων, η συνείδηση ορθά απελευθερώνεται.

«Σε αυτόν τον ορθά απελευθερωμένο, τον μοναχό με γαλήνια συνείδηση·
δεν υπάρχει συσσώρευση αυτού που έγινε, τίποτα που πρέπει να γίνει δεν υπάρχει.

«Όπως ένας βράχος συμπαγής, δεν ταράσσεται από τον άνεμο·
έτσι υλικές μορφές, γεύσεις, ήχοι, οσμές και επαφές, όλα μαζί.

«Επιθυμητά φαινόμενα και ανεπιθύμητα, δεν ταράσσουν τον ακλόνητο·
η συνείδηση σταθερή, ελεύθερη, και παρατηρεί την παρακμή της». Πρώτο.

2. Η ομιλία Φάγκκουνα

56. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Φάγκγκουνα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Φάγκγκουνα είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να πάει εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Φάγκγκουνα, από συμπόνια». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Φάγκγκουνα. Ο σεβάσμιος Φάγκγκουνα είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, κινήθηκε στο κρεβάτι. Τότε ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Φάγκγκουνα: «Αρκετά, Φάγκγκουνα, μην κινείσαι στο κρεβάτι. Υπάρχουν αυτά τα καθίσματα προετοιμασμένα από άλλους· εκεί θα καθίσω». Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Φάγκγκουνα:

«Μήπως, Φάγκγκουννα, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα; Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται; Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση.

«Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας θα τρυπούσε την κορυφή του κεφαλιού με αιχμηρή αιχμή· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, υπερβολικοί άνεμοι χτυπούν την κορυφή του κεφαλιού μου. Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση.

«Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας θα έδενε ένα σφιχτό επίδεσμο στο κεφάλι με ένα γερό δερμάτινο λουρί· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, υπερβολικοί πονοκέφαλοι στο κεφάλι μου. Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση.

«Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένας επιδέξιος χασάπης ή ο μαθητευόμενος χασάπης θα έκοβε την κοιλιά με κοφτερό μαχαίρι σφαγής· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, υπερβολικοί άνεμοι κόβουν την κοιλιά μου. Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση.

«Όπως, σεβάσμιε κύριε, δύο δυνατοί άνδρες, αφού πιάσουν έναν πιο αδύναμο άνδρα από τα δύο χέρια, θα τον έψηναν και θα τον κατέκαιγαν πάνω από λάκκο με κάρβουνα· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, υπερβολικό κάψιμο στο σώμα μου. Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση». Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον σεβάσμιο Φάγκγκουννα με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε ο σεβάσμιος Φάγκγκουννα, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, πέθανε. Και εκείνη τη στιγμή, κατά τη στιγμή του θανάτου, οι ικανότητές του έγιναν γαλήνιες. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Φάγκγκουννα, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, πέθανε. Και εκείνη τη στιγμή, κατά τη στιγμή του θανάτου, οι ικανότητές του έγιναν γαλήνιες».

«Γιατί λοιπόν, Άναντα, οι ικανότητες του μοναχού Φάγκγκουννα να μην γίνουν γαλήνιες! Του μοναχού Φάγκγκουννα, Άναντα, η συνείδηση ήταν μη απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αφού άκουσε εκείνη τη διδαχή της Διδασκαλίας, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς.

«Αυτά είναι τα έξι, Άναντα, οφέλη της ακοής της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή και της εξέτασης του νοήματος την κατάλληλη στιγμή. Ποια έξι; Εδώ, Άναντα, η συνείδηση ενός μοναχού είναι μη απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αυτός εκείνη τη στιγμή, κατά τη στιγμή του θανάτου, έχει την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα. Σε αυτόν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία που

είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αφού ακούσει εκείνη τη διδαχή της Διδασκαλίας, η συνείδησή του απελευθερώνεται από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αυτό, Άναντα, είναι το πρώτο όφελος της ακοής της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή.

«Επιπλέον, Άναντα, η συνείδηση ενός μοναχού είναι μη απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αυτός εκείνη τη στιγμή, κατά τη στιγμή του θανάτου, δεν έχει βέβαια την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα, αλλά έχει την ευκαιρία να δει έναν μαθητή του Τατχάγκατα. Σε αυτόν ο μαθητής του Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αφού ακούσει εκείνη τη διδαχή της Διδασκαλίας, η συνείδησή του απελευθερώνεται από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αυτό, Άναντα, είναι το δεύτερο όφελος της ακοής της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή.

«Επιπλέον, Άναντα, η συνείδηση ενός μοναχού είναι μη απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αυτός εκείνη την περίοδο, κατά τη στιγμή του θανάτου, δεν έχει βέβαια την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα, ούτε έχει την ευκαιρία να δει έναν μαθητή του Τατχάγκατα· αλλά αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Σε αυτόν που αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, η συνείδηση απελευθερώνεται από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς. Αυτό, Άναντα, είναι το τρίτο όφελος της εξέτασης του νοήματος την κατάλληλη στιγμή.

«Εδώ, Άναντα, σε έναν μοναχό η συνείδηση είναι απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς, αλλά η συνείδηση δεν είναι απελευθερωμένη ως προς την ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης. Αυτός εκείνη τη στιγμή, κατά τη στιγμή του θανάτου, έχει την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα. Σε αυτόν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση... κ.λπ... φανερώνει την άγια ζωή. Αφού ακούσει αυτή τη διδαχή της Διδασκαλίας, η συνείδησή του απελευθερώνεται ως προς την ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης. Αυτό, Άναντα, είναι το τέταρτο όφελος της ακοής της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή.

«Επιπλέον, Άναντα, σε έναν μοναχό η συνείδηση είναι απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς, αλλά η συνείδηση δεν είναι απελευθερωμένη ως προς την ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης. Αυτός εκείνη τη στιγμή, κατά τη στιγμή του θανάτου, δεν έχει βέβαια την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα, αλλά έχει την ευκαιρία να δει έναν μαθητή του Τατχάγκατα. Σε αυτόν ο μαθητής του Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή... κ.λπ... φανερώνει την αγνή άγια ζωή. Αφού ακούσει αυτή τη διδαχή της Διδασκαλίας, η συνείδησή του απελευθερώνεται ως προς την ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης. Αυτό, Άναντα, είναι το πέμπτο όφελος της ακοής της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή.

«Επιπλέον, Άναντα, σε έναν μοναχό η συνείδηση είναι απελευθερωμένη από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς, αλλά η συνείδηση δεν είναι απελευθερωμένη ως προς την ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης. Αυτός εκείνη την περίοδο, κατά τη στιγμή του θανάτου, δεν έχει βέβαια την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα,

ούτε έχει την ευκαιρία να δει έναν μαθητή του Τατχάγκατα· αλλά αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Σε αυτόν που αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, η συνείδηση απελευθερώνεται ως προς την ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης. Αυτό, Άναντα, είναι το έκτο όφελος της εξέτασης του νοήματος την κατάλληλη στιγμή. Αυτά λοιπόν, Άναντα, είναι τα έξι οφέλη της ακοής της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή και της εξέτασης του νοήματος την κατάλληλη στιγμή». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τις έξι γεννήσεις

57. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Από τον Πούρανα Κάσσαπα, σεβάσμιε κύριε, έχουν θεσπιστεί έξι τάξεις γέννησης - η σκοτεινή τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί, η μπλε τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί, η κόκκινη τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί, η κίτρινη τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί, η λευκή τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί, η υπέρτατη λευκή τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί.

«Εδώ αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Πούρανα Κάσσαπα η σκοτεινή τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί: οι σφαγείς προβάτων, οι σφαγείς χοίρων, οι κυνηγοί πουλιών, οι κυνηγοί ελαφιών, οι σκληροί κυνηγοί, οι ψαράδες, οι κλέφτες, οι δήμειοι κλεφτών, οι δεσμοφύλακες, ή οποιοιδήποτε άλλοι με άγριες δραστηριότητες.

«Εδώ αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Πούρανα Κάσσαπα η μπλε τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί: οι μοναχοί που ζουν σαν αγκάθια, ή οποιοιδήποτε άλλοι που υποστηρίζουν τη θεωρία της πράξης και τη θεωρία της ενέργειας.

«Εδώ αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Πούρανα Κάσσαπα η κόκκινη τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί: οι Τζαϊν με ένα ρούχο.

«Εδώ αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Πούρανα Κάσσαπα η κίτρινη τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί: οι λαϊκοί με λευκά ρούχα, οι μαθητές των γυμνών ασκητών.

«Εδώ αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Πούρανα Κάσσαπα η λευκή τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί: οι Ατζίβακα άνδρες και οι Ατζίβακα γυναίκες.

«Εδώ αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Πούρανα Κάσσαπα η υπέρτατη λευκή τάξη γέννησης έχει θεσπιστεί: ο Νάντα Βάτσα, ο Κίσα Σαγκίτσα, ο Μάκκχαλι Γκοσάλα. Από τον Πούρανα Κάσσαπα, σεβάσμιε κύριε, αυτές οι έξι τάξεις γέννησης έχουν θεσπιστεί».

«Μήπως όμως, Άναντα, όλος ο κόσμος επιτρέπει αυτό στον Πούρανα Κάσσαπα, να θεσπίσει αυτές τις έξι τάξεις γέννησης;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Όπως, Άναντα, ένας άνθρωπος φτωχός, άπορος, χωρίς περιουσία, σε αυτόν παρά τη θέλησή του θα του επέβαλαν ένα μερίδιο - 'αυτό το κρέας, άνθρωπε, πρέπει να το φας, και πρέπει να πληρώσεις και την τιμή'. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Άναντα, από τον Πούρανα Κάσσαπα χωρίς τη συγκατάθεση εκείνων των ασκητών και βραχμάνων αυτές οι έξι τάξεις γέννησης έχουν θεσπιστεί, όπως θα έκανε ένας αδαής, άπειρος, που δεν γνωρίζει το πεδίο, φαύλος.

«Εγώ όμως, Άναντα, θεσπίζω έξι τάξεις γέννησης. Άκουσέ το, πρόσεχε καλά· θα

μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Και ποιες, Άναντα, είναι οι έξι τάξεις γέννησης; Εδώ, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα. Εδώ όμως, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα.

«Και πώς, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση; Εδώ, Άναντα, κάποιος έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια -σε οικογένεια παρία ή σε οικογένεια κυνηγών ή σε οικογένεια καλαθοπλεκτών ή σε οικογένεια αμαξοποιών ή σε οικογένεια σκουπιδιάρηδων, φτωχή, με λίγη τροφή και ρόφημα, με δύσκολη διαβίωση, όπου με δυσκολία αποκτάται τροφή και ένδυμα. Και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χλωρός ή παράλυτος, μη αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Έτσι λοιπόν, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση.

«Και πώς, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση; Εδώ, Άναντα, κάποιος έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια -σε οικογένεια παρία... κ.λπ... κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι λοιπόν, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση.

«Και πώς, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα; Εδώ, Άναντα, κάποιος έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια - σε οικογένεια παρία... κ.λπ... και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος. Αυτός, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχωρεί από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αυτός, έχοντας αναχωρήσει έτσι, αφού εγκατέλειψε τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού ανέπτυξε τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα. Έτσι λοιπόν, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα.

«Και πώς, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση; Εδώ, Άναντα, κάποιος έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια -σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών ή σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων ή σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, πλούσια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και σιτηρά. Και αυτός είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Έτσι λοιπόν, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση.

«Και πώς, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση; Εδώ, Άναντα, κάποιος έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια -σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών... κ.λπ... κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι λοιπόν, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση.

«Και πώς, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα; Εδώ, Άναντα, κάποιος έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια - σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών ή σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων ή σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, πλούσια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και σιτηρά. Και αυτός είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ωχρίνα ρούχα, αναχωρεί από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αυτός, έχοντας αναχωρήσει έτσι, αφού εγκατέλειψε τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού ανέπτυξε τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα. Έτσι λοιπόν, Άναντα, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα. Αυτές λοιπόν, Άναντα, είναι οι έξι τάξεις γέννησης». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τις νοητικές διαφθορές

58. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας, άξιος δώρων, άξιος χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το

ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της αυτοσυγκράτησης έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της αυτοσυγκράτησης, οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της χρήσης έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της χρήσης, οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της υπομονής έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της υπομονής, οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της αποφυγής έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της αποφυγής, οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της απομάκρυνσης έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της απομάκρυνσης, οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της αυτοσυγκράτησης που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της αυτοσυγκράτησης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση της οφθαλμικής ικανότητας. Επειδή, μοναχοί, αν παρέμενε χωρίς αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που παραμένει συγκρατημένος στην αυτοσυγκράτηση της οφθαλμικής ικανότητας, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Με συνετό αναστοχασμό στην ωτική ικανότητα... κ.λπ... στη ρινική ικανότητα... στη γλωσσική ικανότητα... στη σωματική ικανότητα... διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση της νοητικής ικανότητας. Επειδή, μοναχοί, αν παρέμενε χωρίς αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που παραμένει συγκρατημένος στην αυτοσυγκράτηση της νοητικής ικανότητας, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτές ονομάζονται, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της αυτοσυγκράτησης που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της αυτοσυγκράτησης.

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της χρήσης που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της χρήσης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί τον χιτώνα - 'μόνο για την προστασία από το κρύο, για την προστασία από τη ζέστη, για την προστασία από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, μόνο για τον σκοπό της κάλυψης των μερών που προκαλούν ντροπή'. Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί την προσφερόμενη τροφή - 'ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά, μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής, με τη σκέψη: «Έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρχει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή»'. Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί το κατάλυμα - 'μόνο για την προστασία από το κρύο, για την προστασία από τη ζέστη, για την προστασία από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, μόνο για τον σκοπό της απομάκρυνσης των κινδύνων του καιρού και της απόλαυσης της απομόνωσης'. Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς - 'μόνο για την εξάλειψη των εγερμένων αισθημάτων που προκαλούνται από ασθένεια, με σκοπό την ύψιστη απουσία ταλαιπωρίας'. Επειδή, μοναχοί, αν δεν τα χρησιμοποιούσε έτσι, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που τα

χρησιμοποιεί έτσι, εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτές ονομάζονται, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της χρήσης που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της χρήσης.

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της υπομονής που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της υπομονής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό είναι υπομονετικός στο κρύο και τη ζέστη, στην πείνα και τη δίψα, στην επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, στους κακόβουλους και προσβλητικούς τρόπους ομιλίας· είναι από τη φύση του ανεκτικός στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Επειδή, μοναχοί, αν δεν υπέμενε, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που υπομένει, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτές ονομάζονται, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της υπομονής που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της υπομονής.

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της αποφυγής που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της αποφυγής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό αποφεύγει έναν άγριο ελέφαντα, αποφεύγει ένα άγριο άλογο, αποφεύγει ένα άγριο βόδι, αποφεύγει ένα άγριο σκυλί, φίδια, κούτσουρα, αγκαθότοπους, λάκκους, γκρεμούς, δεξαμενές λουτρού, βούρκους· σε όποιο ακατάλληλο κάθισμα καθισμένον, σε όποιο ακατάλληλο τόπο περιφερόμενον, με όποιους κακούς φίλους συναναστρεφόμενον οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή θα υπέθεταν ότι βρίσκεται σε κακές καταστάσεις, αυτός εκείνο το ακατάλληλο κάθισμα και εκείνον τον ακατάλληλο τόπο και εκείνους τους κακούς φίλους με συνετό αναστοχασμό αποφεύγει. Επειδή, μοναχοί, αν δεν απέφευγε, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που αποφεύγει, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτές ονομάζονται, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της αποφυγής που έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της αποφυγής.

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της απομάκρυνσης, οι οποίες έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της απομάκρυνσης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό δεν αποδέχεται τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση· με συνετό αναστοχασμό τον εγερθέντα λογισμό του θυμού... κ.λπ... τον εγερθέντα λογισμό της βίας... δεν αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση. Επειδή, μοναχοί, αν δεν τις απομάκρυνε, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που τις απομακρύνει, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτές ονομάζονται, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της απομάκρυνσης, οι οποίες έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της απομάκρυνσης.

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, οι οποίες έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση· με συνετό αναστοχασμό αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των

φαινομένων... κ.λπ... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Επειδή, μοναχοί, αν δεν ανέπτυσσε, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που αναπτύσσει, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτές ονομάζονται, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, οι οποίες έχουν εγκαταλειφθεί μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης.

Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας, άξιος δώρων, άξιος χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία Νταρουκάμμικα

59. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Νάτικα, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα. Τότε ο οικοδεσπότης Νταρουκάμμικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Νταρουκάμμικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Άραγε, οικοδεσπότη, δίνεται δωρεά στην οικογένειά σου;» «Δίνεται, σεβάσμιε κύριε, δωρεά στην οικογένειά μου. Και αυτή σε εκείνους τους μοναχούς που είναι δασόβιοι, καταναλωτές προσφερόμενης τροφής, φορούντες χιτώνες από κουρέλια, Άξιοι ή αυτοί που έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας· σε τέτοιους μοναχούς, σεβάσμιε κύριε, δίνεται η δωρεά μου».

«Αυτό είναι δύσκολο να γνωριστεί, οικοδεσπότη, από εσένα που είσαι λαϊκός, που απολαμβάνεις αισθησιακές ηδονές, που κατοικείς σε σπίτι γεμάτο με παιδιά, που απολαμβάνεις σανδαλόξυλο από το Κάσι, που φοράς γιρλάντες, αρώματα και καλλυντικά, που δέχεσαι χρυσό και ασήμι, το αν αυτοί είναι Άξιοι ή αυτοί έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας.

«Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός είναι δασόβιος, αν είναι ανήσυχος, αλαζονικός, επιπόλαιος, με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμων, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένος, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτος. Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός είναι δασόβιος, αν είναι χωρίς ανησυχία, χωρίς αλαζονεία, χωρίς επιπολαιότητα, χωρίς σκληρά λόγια, με συγκρατημένη ομιλία, μνήμων, με πλήρη επίγνωση, αυτοσυγκεντρωμένος, με πλήρως εστιασμένο νου, με συγκρατημένες ικανότητες. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινος.

«Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός διαμένει κοντά σε χωριό, αν είναι ανήσυχος... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτος. Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός διαμένει κοντά σε χωριό, αν είναι χωρίς ανησυχία... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινος.

«Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός είναι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, αν είναι ανήσυχος... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτος. Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός είναι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, αν είναι χωρίς ανησυχία... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινος.

«Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός δέχεται προσκλήσεις, αν είναι ανήσυχος... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτος. Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός δέχεται προσκλήσεις, αν είναι χωρίς ανησυχία... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινος.

«Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός φορεί χιτώνες από κουρέλια, αν είναι ανήσυχος... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτος. Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός φορεί χιτώνες από κουρέλια, αν είναι χωρίς ανησυχία... κ.λπ... έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινος.

«Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός που φορεί χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη είναι ανήσυχος, αλαζονικός, επιπόλαιος, με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμων, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένος, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτος. Ακόμη κι αν, οικοδεσπότη, ένας μοναχός που φορεί χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη είναι χωρίς ανησυχία, χωρίς αλαζονεία, χωρίς επιπολαιότητα, χωρίς σκληρά λόγια, με συγκρατημένη ομιλία, μνήμων, με πλήρη επίγνωση, αυτοσυγκεντρωμένος, με πλήρως εστιασμένο νου, με συγκρατημένες ικανότητες. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινος.

«Έλα λοιπόν εσύ, οικοδεσπότη, δώσε δωρεά στην Κοινότητα. Καθώς δίνεις δωρεά στην Κοινότητα, η συνείδησή σου θα γαληνέψει. Εσύ με γαλήνια συνείδηση, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, θα επαναγεννηθείς στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, από σήμερα και στο εξής θα δίνω δωρεά στην Κοινότητα». Πέμπτο.

6. Η ομιλία Χαττχισαρίπουττα

60. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκείνη την περίοδο πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης και συζητούσαν για την ανώτερη διδασκαλία. Εκεί ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα παρενέβαλλε τη συζήτησή του ανάμεσα στους πρεσβύτερους μοναχούς που συζητούσαν για την ανώτερη διδασκαλία. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακόττικα είπε στον σεβάσμιο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα: «Ας μην παρεμβάλλει ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα τη συζήτησή του ανάμεσα στους πρεσβύτερους μοναχούς που συζητούν για την ανώτερη διδασκαλία· ας περιμένει ο σεβάσμιος Τσίττα το τέλος της ομιλίας». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί σύντροφοι του σεβάσμιου Τσίττα Χαττχισαρίπουττα είπαν στον σεβάσμιο Μαχακόττικα: «Ας μην επιπλήττει ο σεβάσμιος Μαχακόττικα τον σεβάσμιο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα· σοφός είναι ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα. Και ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα είναι ικανός να συζητήσει για την ανώτερη διδασκαλία με τους πρεσβύτερους μοναχούς».

«Αυτό είναι δυσνόητο, φίλοι, για αυτούς που δεν γνωρίζουν τον τρόπο σκέψης του άλλου. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο είναι εξαιρετικά ήπιο, εξαιρετικά ταπεινό, εξαιρετικά γαλήνιο μόνο όσο διαμένει εξαρτώμενο από τον Διδάσκαλο ή από κάποιον σύντροφο στην άγια ζωή άξιο σεβασμού. Όταν όμως αυτός απομακρύνεται από τον Διδάσκαλο, απομακρύνεται από τους συντρόφους στην άγια ζωή άξιους σεβασμού, αυτός ζει σε συντροφιά με μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών. Σε αυτόν που ζει σε συντροφιά, χαλαρό, ασυγκράτητο, αφοσιωμένο στην κουβέντα, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδησή του. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Όπως, φίλοι, ένα βόδι που τρώει σοδειά δεμένο με σχοινί ή κλεισμένο σε στάβλο. Όποιος άραγε, φίλοι, θα έλεγε έτσι - 'τώρα αυτό το βόδι που τρώει σοδειά δεν θα μπει ξανά στη σοδειά', άραγε εκείνος, φίλοι, μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, φίλε». «Είναι όμως δυνατόν, φίλοι, εκείνο το βόδι που τρώει σοδειά, αφού κόψει το σχοινί ή σπάσει τον στάβλο, να μπει ξανά στη σοδειά. Ακριβώς έτσι, φίλοι, εδώ κάποιο άτομο είναι εξαιρετικά ήπιο, εξαιρετικά ταπεινό, εξαιρετικά γαλήνιο μόνο όσο διαμένει εξαρτώμενο από τον Διδάσκαλο ή από κάποιον σύντροφο στην άγια ζωή άξιο σεβασμού. Όταν όμως αυτός απομακρύνεται από τον Διδάσκαλο, απομακρύνεται από τους συντρόφους στην άγια ζωή άξιους σεβασμού, αυτός ζει σε συντροφιά με μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών. Σε αυτόν που ζει σε συντροφιά, χαλαρό, ασυγκράτητο, αφοσιωμένο στην κουβέντα, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδησή του. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Εδώ λοιπόν, φίλοι, κάποιο άτομο, αποστασιοποιημένο από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός σκεπτόμενος 'έχω επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση' ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Όπως, φίλοι, σε τετράδρομη διασταύρωση ο ουρανός βρέχοντας με μεγάλες σταγόνες θα εξαφάνιζε τη σκόνη και θα έκανε να εμφανιστεί λάσπη. Όποιος άραγε, φίλοι, θα έλεγε έτσι - 'τώρα σε εκείνη την τετράδρομη διασταύρωση δεν θα εμφανιστεί ξανά σκόνη', άραγε εκείνος, φίλοι, μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, φίλε». «Είναι όμως δυνατόν, φίλοι, σε εκείνη την τετράδρομη διασταύρωση να περάσουν άνθρωποι ή να περάσουν βόδια και πρόβατα, ή ο άνεμος και η ζέστη να εξατμήσουν την υγρασία, και τότε να εμφανιστεί ξανά σκόνη. Ακριβώς έτσι, φίλοι, εδώ κάποιο άτομο, αποστασιοποιημένο από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός σκεπτόμενος 'έχω επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση' ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Εδώ όμως, φίλε, κάποιο άτομο με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Αυτός σκεπτόμενος 'έχω επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση' ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Όπως, φίλε, κοντά σε ένα χωριό ή μια κωμόπολη υπήρχε μια μεγάλη λίμνη. Εκεί αν έπεφτε δυνατή βροχή με μεγάλες σταγόνες, θα εξαφάνιζε τα στρείδια και τα κοχύλια, τα χαλίκια και την άμμο. Όποιος άραγε, φίλοι, θα έλεγε έτσι - 'τώρα

πλέον σε εκείνη τη λίμνη δεν θα εμφανιστούν ξανά στρείδια και κοχύλια ή χαλίκια και άμμος", άραγε εκείνος μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, φίλε». «Είναι όμως δυνατόν, φίλε, σε εκείνη τη λίμνη άνθρωποι να έπιναν ή βόδια και πρόβατα να έπιναν, ή ο άνεμος και η ζέστη να εξαντλούσαν την υγρασία, και τότε πάλι στρείδια και κοχύλια, χαλίκια και άμμος να εμφανίζονταν». Ακριβώς έτσι, φίλε, εδώ κάποιο άτομο με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκταση. Αυτός σκεπτόμενος "έχω επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκταση" ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Εδώ όμως, φίλε, κάποιο άτομο με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τρίτη διαλογιστική έκταση. Αυτός σκεπτόμενος "έχω επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκταση" ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Όπως, φίλε, σε έναν άνθρωπο που έχει τελειώσει να τρώει εκλεκτή τροφή, τροφή της προηγούμενης ημέρας δεν θα του άρεσε. Όποιος άραγε, φίλοι, θα έλεγε έτσι - "τώρα πλέον σε εκείνον τον άνθρωπο δεν θα αρέσει ξανά τροφή", άραγε εκείνος μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, φίλε». «Είναι όμως δυνατόν, φίλε, εκείνος ο άνθρωπος που έχει τελειώσει να τρώει εκλεκτή τροφή, όσο εκείνη η θρεπτική ουσία θα παραμένει στο σώμα του, τόσο δεν θα του αρέσει άλλη τροφή. Αλλά όταν εκείνη η θρεπτική ουσία εξαφανιστεί, τότε πάλι εκείνη η τροφή θα του αρέσει». Ακριβώς έτσι, φίλε, εδώ κάποιο άτομο με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τρίτη διαλογιστική έκταση. Αυτός σκεπτόμενος "έχω επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκταση" ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Εδώ όμως, φίλε, κάποιο άτομο με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκταση. Αυτός σκεπτόμενος "έχω επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκταση" ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Όπως, φίλε, σε μια ορεινή κορυφή υπάρχει μια λίμνη νερού ήρεμη, χωρίς κύματα. Όποιος άραγε, φίλοι, θα έλεγε έτσι - "τώρα πλέον σε εκείνη τη λίμνη νερού δεν θα εμφανιστεί ξανά κύμα", άραγε εκείνος μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, φίλε». «Είναι όμως δυνατόν, φίλε, αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο. Αυτή θα δημιουργούσε κύμα σε εκείνη τη λίμνη νερού. Αν από τη δυτική κατεύθυνση ερχόταν... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση ερχόταν... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο. Αυτή θα δημιουργούσε κύμα σε εκείνη τη λίμνη νερού». Ακριβώς έτσι, φίλε, εδώ κάποιο άτομο με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκταση. Αυτός σκεπτόμενος "έχω επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκταση" ζει σε συντροφιά με μοναχούς... κ.λπ... αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Εδώ όμως, φίλε, κάποιο άτομο, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένει. Αυτός, σκεπτόμενος 'είμαι κάτοχος της αυτοσυγκέντρωσης του νου χωρίς σημάδια', ζει σε συντροφιά με μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών. Σε αυτόν που

ζει σε συντροφιά, χαλαρό, ασυγκράτητο, αφοσιωμένο στην κουβέντα, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδησή του. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Όπως, φίλε, ένας βασιλιάς ή ένας βασιλικός υπουργός, ταξιδεύοντας στον κεντρικό δρόμο με στρατό τεσσάρων σωμάτων, θα πήγαινε για διαμονή μίας νύχτας σε κάποιο δασώδες άλσος. Εκεί, από τον ήχο ελεφάντων, τον ήχο αλόγων, τον ήχο αρμάτων, τον ήχο πεζικού, τον ήχο τυμπάνων, μικρών τυμπάνων, κόχλων και κυμβάλων, ο ήχος των τριζονιών θα εξαφανιζόταν. Όποιος άραγε, φίλοι, θα έλεγε έτσι - 'τώρα πλέον σε εκείνο το δασώδες άλσος δεν θα εμφανιστεί ξανά ο ήχος των τριζονιών', άραγε εκείνος μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, φίλε». «Είναι όμως δυνατόν, φίλε, εκείνος ο βασιλιάς ή ο βασιλικός υπουργός να αναχωρήσει από εκείνο το δασώδες άλσος, και τότε ο ήχος των τριζονιών να εμφανιστεί ξανά. Ακριβώς έτσι, φίλε, εδώ κάποιο άτομο, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένει. Αυτός, σκεπτόμενος 'είμαι κάτοχος της αυτοσυγκέντρωσης του νου χωρίς σημάδια', ζει σε συντροφιά με μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών. Σε αυτόν που ζει σε συντροφιά, χαλαρό, ασυγκράτητο, αφοσιωμένο στην κουβέντα, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδησή του. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή».

Τότε ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα αργότερα, αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση, επέστρεψε σε κατώτερη ζωή. Τότε οι μοναχοί σύντροφοι του Τσίττα Χαττχισαρίπουττα πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχακόττχικα· αφού πλησίασαν, είπαν στον σεβάσμιο Μαχακόττχικα: «Μήπως άραγε ο σεβάσμιος Μαχακόττχικα γνώρισε τον Τσίττα Χαττχισαρίπουττα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον νου του - 'ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα είναι κάτοχος αυτών και αυτών των διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής, και όμως αφού απαρνηθεί την εξάσκηση θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή'; ή μήπως θεότητες ανακοίνωσαν αυτό το θέμα - 'ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα, σεβάσμιε κύριε, είναι κάτοχος αυτών και αυτών των διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής, και όμως αφού απαρνηθεί την εξάσκηση θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή';» «Ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα είναι γνωστός σε μένα, φίλε, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου μου - 'ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα είναι κάτοχος αυτών και αυτών των διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής, και όμως αφού απαρνηθεί την εξάσκηση θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή'. Και θεότητες μου ανακοίνωσαν αυτό το θέμα: 'ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα, σεβάσμιε κύριε, είναι κάτοχος αυτών και αυτών των διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής, και όμως αφού απαρνηθεί την εξάσκηση θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή'».

Τότε οι μοναχοί σύντροφοι του Τσίττα Χαττχισαρίπουττα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα, σεβάσμιε κύριε, είναι κάτοχος αυτών και αυτών των διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής, και όμως αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση επέστρεψε σε κατώτερη ζωή». «Ο Τσίττα, μοναχοί, δεν θα θυμάται για πολύ την απάρνηση».

Τότε ο Τσίττα Χαττχισαρίπουττα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Τότε ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Τσίττα Χαττχισαρίπουττα έγινε ένας από τους Άξιους. Έκτο.

7. Η ομιλία για τη μέση

61. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκείνη την περίοδο, πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης, και εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Αυτό ειπώθηκε, φίλοι, από τον Ευλογημένο στο Παραγιάννα, στην ερώτηση του Μεττέγια -

«Αυτός που έχοντας γνωρίσει και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει·

Αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο, αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου».

«Ποιο άραγε, φίλοι, είναι το ένα άκρο, ποιο είναι το δεύτερο άκρο, τι είναι η μέση, ποια είναι η ράφτρα;» Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Η επαφή, φίλοι, είναι το ένα άκρο, η προέλευση της επαφής είναι το δεύτερο άκρο, η παύση της επαφής είναι η μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Το παρελθόν, φίλοι, είναι το ένα άκρο, το μέλλον είναι το δεύτερο άκρο, το παρόν είναι η μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Το ευχάριστο αίσθημα, φίλοι, είναι το ένα άκρο, το δυσάρεστο αίσθημα είναι το δεύτερο άκρο, το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα είναι η μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές

τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Η νοητικότητα, φίλοι, είναι το ένα άκρο, η υλικότητα είναι το δεύτερο άκρο, η συνείδηση είναι η μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις, φίλοι, είναι το ένα άκρο, οι έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις είναι το δεύτερο άκρο, η συνείδηση είναι η μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Η ταυτότητα, φίλοι, είναι το ένα άκρο, η προέλευση της ταυτότητας είναι το δεύτερο άκρο, η παύση της ταυτότητας είναι η μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Απαντήθηκε πράγματι, φίλοι, από όλους εμάς σύμφωνα με τη δική μας οξυδέρκεια. Έλα, φίλε, ας πάμε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πλησιάσουμε, θα αναφέρουμε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Όπως μας απαντήσει ο Ευλογημένος, έτσι θα το θυμόμαστε». «Ναι, φίλε», απάντησαν οι πρεσβύτεροι μοναχοί σε εκείνον τον μοναχό. Τότε οι πρεσβύτεροι μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι πρεσβύτεροι μοναχοί ανέφεραν στον Ευλογημένο όλη τη συνομιλία που είχαν όλοι μαζί. «Ποιανού άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι καλά ειπωμένο;» «Όλων σας, μοναχοί, είναι καλά ειπωμένο κατά μία έννοια, αλλά αυτό που είπα αναφερόμενος στο Παραγιάνα, στην ερώτηση του Μέττεγια -

«Αυτός που έχοντας γνωρίσει και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει·

αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο, αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου'.

Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν οι πρεσβύτεροι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Η επαφή, μοναχοί, είναι το ένα άκρο, η προέλευση της επαφής είναι το δεύτερο άκρο, η παύση της επαφής είναι στη μέση, η επιθυμία είναι η ράφτρα· διότι η επιθυμία τα ράβει μαζί για την επαναγέννηση σε κάθε μία από αυτές τις υπάρξεις. Σε αυτό το βαθμό, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη γνώση των ικανοτήτων των ατόμων

62. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών και έφτασε σε μια κωμόπολη των Κοσάλα που ονομαζόταν Νταντακάππακα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα στη βάση κάποιου δένδρου. Και εκείνοι οι μοναχοί μπήκαν στο Νταντακάππακα για να αναζητήσουν δημόσιο ξενώνα.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα μαζί με πολλούς μοναχούς πήγε στον ποταμό Ατσιραβατί για να δροσίσει τα μέλη του. Αφού δρόσισε τα μέλη του στον ποταμό Ατσιραβατί και βγήκε, στάθηκε με έναν μόνο χιτώνα στεγνώνοντας τα μέλη του. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι λοιπόν, φίλε Άναντα, αφού συγκέντρωσε όλο τον νου, ο Ντεβαντάττα δηλώθηκε από τον Ευλογημένο - 'Ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, ο Ντεβαντάττα είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, ο Ντεβαντάττα θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, ο Ντεβαντάττα είναι αθεράπευτος', ή μήπως με κάποια μέθοδο επεξήγησης;» «Έτσι όμως αυτό, φίλε, έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, μαζί με πολλούς μοναχούς πήγα στον ποταμό Ατσιραβατί για να δροσίσω τα μέλη μου. Αφού δρόσισα τα μέλη μου στον ποταμό Ατσιραβατί και βγήκα, στάθηκα με έναν μόνο χιτώνα στεγνώνοντας τα μέλη μου. Τότε, σεβάσμιε κύριε, κάποιος μοναχός με πλησίασε· αφού ήρθε, μου είπε: 'Τι λοιπόν, φίλε Άναντα, αφού συγκέντρωσε όλο τον νου, ο Ντεβαντάττα δηλώθηκε από τον Ευλογημένο - ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, ο Ντεβαντάττα είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, ο Ντεβαντάττα θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, ο Ντεβαντάττα είναι αθεράπευτος, ή μήπως με κάποια μέθοδο επεξήγησης;' Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, σεβάσμιε κύριε, είπα σε εκείνον τον μοναχό: 'Έτσι όμως αυτό, φίλε, έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο'».

«Εκείνος, Άναντα, ο μοναχός θα είναι νέος, πρόσφατα αναχωρητής, ή αν είναι πρεσβύτερος, είναι αδαής και άπειρος. Πώς είναι δυνατόν αυτό που δηλώθηκε από εμένα κατηγορηματικά, σε αυτό να έχει αμφιβολία! Δεν βλέπω, Άναντα, κανένα άλλο πρόσωπο που έτσι δηλώθηκε από εμένα αφού συγκέντρωσα όλο τον νου, όπως αυτός

ο Ντεβαντάττα. Όσο καιρό, Άναντα, έβλεπα στον Ντεβαντάττα έστω και τόσο καλό φαινόμενο όσο η άκρη μιας τρίχας που τρυπάει· τόσο καιρό δεν δήλωσα τον Ντεβαντάττα - 'Ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, ο Ντεβαντάττα είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, ο Ντεβαντάττα θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, ο Ντεβαντάττα είναι αθεράπευτος'. Αλλά όταν, Άναντα, δεν είδα στον Ντεβαντάττα ούτε τόσο καλό φαινόμενο όσο η άκρη μιας τρίχας που τρυπάει· τότε δήλωσα τον Ντεβαντάττα - 'Ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, ο Ντεβαντάττα είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, ο Ντεβαντάττα θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, ο Ντεβαντάττα είναι αθεράπευτος'.

«Όπως, Άναντα, ένας βόθρος με περιττώματα βαθύτερος από το ανάστημα ενός ανθρώπου, γεμάτος περιττώματα μέχρι το χείλος. Εκεί ένας άνθρωπος θα ήταν βυθισμένος με το κεφάλι. Σε αυτόν κάποιος άνθρωπος θα εμφανιζόταν που επιθυμεί το καλό, επιθυμεί την ευημερία, επιθυμεί την ελευθερία από τις δεσμεύσεις, που θέλει να τον τραβήξει από εκείνον τον βόθρο με περιττώματα. Αυτός περιτριγυρίζοντας εκείνον τον βόθρο με περιττώματα από παντού δεν θα έβλεπε ούτε ένα σημείο εκείνου του ανθρώπου όσο η άκρη μιας τρίχας μη αλειμμένο με περιττώματα, από όπου θα μπορούσε να τον πιάσει και να τον τραβήξει. Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, από τότε που δεν είδα στον Ντεβαντάττα ούτε μια καλή νοητική κατάσταση όσο η άκρη μιας τρίχας· τότε δήλωσα τον Ντεβαντάττα - 'Ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, ο Ντεβαντάττα είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, ο Ντεβαντάττα θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, ο Ντεβαντάττα είναι αθεράπευτος'. Αν εσείς, Άναντα, ακούγατε, θα ανέλυα τις γνώσεις του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων»;

«Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε· ο Ευλογημένος να αναλύσει τις γνώσεις σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται». «Τότε λοιπόν, Άναντα, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Εδώ εγώ, Άναντα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Αλλά υπάρχει σε αυτόν η καλή ρίζα μη εκριζωμένη· από αυτήν το καλό θα εμφανιστεί σε αυτόν. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον δεν θα υπόκειται στον ξεπεσμό'. Όπως, Άναντα, σπόροι άθραυστοι, μη σάπιοι, μη κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένοι, τοποθετημένοι σε καλό χωράφι, σε καλά επεξεργασμένο έδαφος. Θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι αυτοί οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση»; «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, κατανοώ εδώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Αλλά υπάρχει σε αυτόν η καλή ρίζα μη εκριζωμένη· από αυτήν το καλό θα εμφανιστεί σε αυτόν. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον δεν θα υπόκειται στον ξεπεσμό'. Έτσι επίσης, Άναντα, το

αρσενικό άτομο είναι γνωστό στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό του νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η μελλοντική έγερση των φαινομένων είναι γνωστή στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου.

«Εδώ όμως εγώ, Άναντα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτού του ατόμου οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Και υπάρχει σε αυτόν φαύλη ρίζα μη εκριζωμένη· από αυτήν θα εμφανιστεί σε αυτόν φαύλο από το φαύλο. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον θα είναι υποκείμενο στον ξεπεσμό'. Όπως, Άναντα, σπόροι άθραυστοι, μη σάπιοι, μη κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένοι, τοποθετημένοι σε επίπεδη πέτρα. Θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι αυτοί οι σπόροι δεν θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, κατανοώ εδώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτού του ατόμου οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Και υπάρχει σε αυτόν φαύλη ρίζα μη εκριζωμένη· από αυτήν θα εμφανιστεί σε αυτόν φαύλο από το φαύλο. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον θα είναι υποκείμενο στον ξεπεσμό'. Έτσι επίσης, Άναντα, το αρσενικό άτομο είναι γνωστό στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό του νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η μελλοντική έγερση των φαινομένων είναι γνωστή στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου.

«Εδώ όμως εγώ, Άναντα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'δεν υπάρχει σε αυτό το άτομο ούτε όσο η άκρη μιας τρίχας λευκή νοητική κατάσταση· αυτό το άτομο διακατέχεται από απολύτως σκοτεινές φαύλες νοητικές καταστάσεις· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση'. Όπως, Άναντα, σπόροι σπασμένοι, σάπιοι, κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, τοποθετημένοι σε καλό χωράφι, σε καλά επεξεργασμένο έδαφος. Θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι αυτοί οι σπόροι δεν θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, κατανοώ εδώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'δεν υπάρχει σε αυτό το άτομο ούτε όσο η άκρη μιας τρίχας λευκή νοητική κατάσταση· αυτό το άτομο διακατέχεται από απολύτως σκοτεινές φαύλες νοητικές καταστάσεις· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση'. Έτσι επίσης, Άναντα, το αρσενικό άτομο είναι

γνωστό στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό του νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η μελλοντική έγερση των φαινομένων είναι γνωστή στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, για αυτά τα τρία άτομα να διακηρυχθούν άλλα τρία άτομα αντίστοιχα;» «Είναι δυνατόν, Άναντα», είπε ο Ευλογημένος - «Εδώ εγώ, Άναντα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Υπάρχει όμως σε αυτόν καλή ρίζα μη εκριζωμένη, κι αυτή οδηγείται σε πλήρη εκρίζωση. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον θα είναι υποκείμενο στον ξεπεσμό'. Όπως, Άναντα, κάρβουνα αναμμένα, φλεγόμενα, λαμπερά, τοποθετημένα σε επίπεδη πέτρα. Θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι αυτά τα κάρβουνα δεν θα φτάσουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ή όπως, Άναντα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, όταν ο ήλιος δύει, θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι το φως θα εξαφανιστεί και το σκοτάδι θα εμφανιστεί;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ή όπως, Άναντα, τα μεσάνυχτα, την ώρα του γεύματος, θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι το φως έχει εξαφανιστεί και το σκοτάδι έχει εμφανιστεί;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, κατανοώ εδώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Υπάρχει όμως σε αυτόν καλή ρίζα μη εκριζωμένη, κι αυτή οδηγείται σε πλήρη εκρίζωση. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον θα είναι υποκείμενο στον ξεπεσμό'. Έτσι επίσης, Άναντα, το αρσενικό άτομο είναι γνωστό στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό του νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η μελλοντική έγερση των φαινομένων είναι γνωστή στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου.

«Εδώ όμως εγώ, Άναντα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτού του ατόμου οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Υπάρχει όμως σε αυτόν φαύλη ρίζα μη εκριζωμένη, κι αυτή οδηγείται σε πλήρη εκρίζωση. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον δεν θα υπόκειται στον ξεπεσμό'. Όπως, Άναντα, κάρβουνα αναμμένα, φλεγόμενα, λαμπερά, τοποθετημένα σε ξερό σωρό από χόρτα ή σε σωρό από ξύλα. Θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι αυτά τα κάρβουνα θα φτάσουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ή όπως, Άναντα, κοντά στο χάραμα της αυγής της νύχτας, όταν ο ήλιος ανατέλλει, θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι το σκοτάδι θα εξαφανιστεί και το φως θα εμφανιστεί;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ή όπως, Άναντα, το μεσημέρι, την ώρα του γεύματος, θα

γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι το σκοτάδι έχει εξαφανιστεί και το φως έχει εμφανιστεί;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, κατανοώ εδώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φάυλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτού του ατόμου οι φάυλες νοητικές καταστάσεις έχουν εξαφανιστεί, οι καλές νοητικές καταστάσεις έχουν γίνει εμφανείς. Υπάρχει όμως σε αυτόν φαύλη ρίζα μη εκριζωμένη, κι αυτή οδηγείται σε πλήρη εκρίζωση. Έτσι αυτό το άτομο στο μέλλον δεν θα υπόκειται στον ξεπεσμό'. Έτσι επίσης, Άναντα, το αρσενικό άτομο είναι γνωστό στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό του νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η μελλοντική έγερση των φαινομένων είναι γνωστή στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου.

«Εδώ όμως εγώ, Άναντα, κατανοώ κάποιο άτομο, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φάυλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'δεν υπάρχει σε αυτό το άτομο ούτε όσο η μύτη μιας τρίχας φαύλη νοητική κατάσταση· αυτό το άτομο είναι προικισμένο με απολύτως αγνές και άψογες νοητικές καταστάσεις· θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα στην παρούσα ζωή'. Όπως, Άναντα, κάρβουνα κρύα και σβησμένα τοποθετημένα σε ξερό σωρό από χόρτα ή σε σωρό από ξύλα. Θα γνώριζες εσύ, Άναντα, ότι αυτά τα κάρβουνα δεν θα φτάσουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι εγώ, Άναντα, κατανοώ εδώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'σε αυτό το άτομο υπάρχουν και καλές νοητικές καταστάσεις και φάυλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτόν αργότερα κατανοώ έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'δεν υπάρχει σε αυτό το άτομο ούτε όσο η μύτη μιας τρίχας φαύλη νοητική κατάσταση· αυτό το άτομο είναι προικισμένο με απολύτως αγνές και άψογες νοητικές καταστάσεις· θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα στην παρούσα ζωή'. Έτσι επίσης, Άναντα, το αρσενικό άτομο είναι γνωστό στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό του νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις ικανότητες των ατόμων είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου. Έτσι επίσης, Άναντα, η μελλοντική έγερση των φαινομένων είναι γνωστή στον Τατχάγκατα, περιλαμβάνοντας τον νου με τον νου.

«Σε αυτή την περίπτωση, Άναντα, εκείνα τα πρώτα τρία άτομα, από αυτά τα τρία άτομα ένα δεν υπόκειται στον ξεπεσμό, ένα υπόκειται στον ξεπεσμό, ένα είναι προορισμένο για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένο στην Κόλαση. Σε αυτή την περίπτωση, Άναντα, αυτά τα τελευταία τρία άτομα, από αυτά τα τρία άτομα ένα υπόκειται στον ξεπεσμό, ένα δεν υπόκειται στον ξεπεσμό, ένα έχει τη φύση του τελικού Νιμπάνα». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη διείσδυση

63. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη διεισδυτική επεξήγηση της Διδασκαλίας. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια είναι αυτή, μοναχοί, η διεισδυτική επεξήγηση της Διδασκαλίας; Οι ηδονές, μοναχοί, πρέπει να γίνουν γνωστές, η πηγή και η προέλευση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή.

Το αίσθημα, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστό, η πηγή και η προέλευση του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστή.

Η αντίληψη, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστή, η πηγή και η προέλευση της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστή.

Οι νοητικές διαφθορές, μοναχοί, πρέπει να γίνουν γνωστές, η πηγή και η προέλευση των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστή.

Η πράξη, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστή, η πηγή και η προέλευση των πράξεων πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία των πράξεων πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο των πράξεων πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση των πράξεων πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση των πράξεων πρέπει να γίνει γνωστή.

Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστός, η πηγή και η προέλευση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή.

'Οι ηδονές, μοναχοί, πρέπει να γίνουν γνωστές, η πηγή και η προέλευση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή', έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Αυτά, μοναχοί, είναι τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής - υλικές μορφές αντιληπτές από το μάτι, επιθυμητές, ελκυστικές, ευχάριστες, αγαπητές, συνδεδεμένες με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικές· ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... Απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα, επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, αγαπητά, συνδεδεμένα με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικά. Αλλά, μοναχοί, αυτά δεν είναι ηδονές· αυτά ονομάζονται είδη αισθησιακής ηδονής στη διαγωγή των ευγενών -

«Το πάθος για σκέψεις είναι η ηδονή του ανθρώπου, δεν είναι ηδονές τα ποικίλα πράγματα στον κόσμο·

το πάθος για σκέψεις είναι η ηδονή του ανθρώπου,
τα ποικίλα πράγματα παραμένουν έτσι ακριβώς στον κόσμο·
αλλά εδώ οι σοφοί απομακρύνουν την επιθυμία».

Και ποια, μοναχοί, είναι η πηγή και η προέλευση των ηδονών; Η επαφή, μοναχοί, είναι η πηγή και η προέλευση των ηδονών.

Και ποια, μοναχοί, είναι η ποικιλία των ηδονών; Άλλη, μοναχοί, είναι η ηδονή στις υλικές μορφές, άλλη η ηδονή στους ήχους, άλλη η ηδονή στις οσμές, άλλη η ηδονή στις γεύσεις, άλλη η ηδονή στα απτά αντικείμενα. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ποικιλία των ηδονών.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το επακόλουθο των ηδονών; Ό,τι, μοναχοί, επιθυμώντας κάποιος παράγει την αντίστοιχη ατομική ύπαρξη, είτε αξιέπαινη είτε αξιόμεικτη, αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επακόλουθο των ηδονών.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η παύση των ηδονών; Η παύση της επαφής, μοναχοί, είναι η παύση των ηδονών. Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των ηδονών, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί έτσι τις ηδονές, κατανοεί έτσι την πηγή και προέλευση των ηδονών, κατανοεί έτσι τη διαφορετικότητα των ηδονών, κατανοεί έτσι το επακόλουθο των ηδονών, κατανοεί έτσι την παύση των ηδονών, κατανοεί έτσι την πρακτική που οδηγεί στην παύση των ηδονών, αυτός κατανοεί αυτή τη διεισδυτική άγια ζωή ως την παύση των ηδονών. Οι ηδονές, μοναχοί, πρέπει να γίνουν γνωστές... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση των ηδονών πρέπει να γίνει γνωστή», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Το αίσθημα, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστό... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστή», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία αισθήματα - ευχάριστο αίσθημα, δυσάρεστο αίσθημα, ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πηγή και προέλευση των αισθημάτων; Η επαφή, μοναχοί, είναι η πηγή και προέλευση των αισθημάτων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η διαφορετικότητα των αισθημάτων; Υπάρχει, μοναχοί, σαρκικό ευχάριστο αίσθημα, υπάρχει πνευματικό ευχάριστο αίσθημα, υπάρχει σαρκικό δυσάρεστο αίσθημα, υπάρχει πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα, υπάρχει σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, υπάρχει πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η διαφορετικότητα των αισθημάτων.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το επακόλουθο των αισθημάτων; Ό,τι, μοναχοί, βιώνοντας κάποιος παράγει την αντίστοιχη ατομική ύπαρξη, είτε αξιέπαινη είτε αξιόμεικτη, αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επακόλουθο των αισθημάτων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η παύση του αισθήματος; Η παύση της επαφής, μοναχοί, είναι η παύση του αισθήματος. Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του αισθήματος, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ...

ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί έτσι το αίσθημα, κατανοεί έτσι την πηγή και προέλευση των αισθημάτων, κατανοεί έτσι τη διαφορετικότητα των αισθημάτων, κατανοεί έτσι το επακόλουθο των αισθημάτων, κατανοεί έτσι την παύση του αισθήματος, κατανοεί έτσι την πρακτική που οδηγεί στην παύση του αισθήματος. Αυτός κατανοεί αυτή τη διεισδυτική άγια ζωή ως την παύση του αισθήματος. Το αίσθημα, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστό... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση του αισθήματος πρέπει να γίνει γνωστή», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Η αντίληψη, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστή... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστή», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Αυτές οι έξι αντιλήψεις, μοναχοί - αντίληψη της υλικής μορφής, αντίληψη του ήχου, αντίληψη της οσμής, αντίληψη της γεύσης, αντίληψη του απτού αντικειμένου, αντίληψη των νοητικών φαινομένων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πηγή και η εμφάνιση των αντιλήψεων; Η επαφή, μοναχοί, είναι η πηγή και η εμφάνιση των αντιλήψεων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η διαφοροποίηση των αντιλήψεων; Άλλη, μοναχοί, είναι η αντίληψη στις υλικές μορφές, άλλη η αντίληψη στους ήχους, άλλη η αντίληψη στις οσμές, άλλη η αντίληψη στις γεύσεις, άλλη η αντίληψη στα απτά αντικείμενα, άλλη η αντίληψη στα νοητικά φαινόμενα. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η διαφοροποίηση των αντιλήψεων.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το επακόλουθο των αντιλήψεων; Λέω, μοναχοί, ότι η αντίληψη έχει ως επακόλουθο τη συμβατική έκφραση. Με όποιον τρόπο αντιλαμβάνεται κάτι, έτσι εκφράζεται: «είχα αυτή την αντίληψη». Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επακόλουθο των αντιλήψεων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η παύση της αντίληψης; Η παύση της επαφής, μοναχοί, είναι η παύση της αντίληψης. Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση της αντίληψης, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί έτσι την αντίληψη, κατανοεί έτσι την πηγή και την εμφάνιση των αντιλήψεων, κατανοεί έτσι τη διαφοροποίηση των αντιλήψεων, κατανοεί έτσι το επακόλουθο των αντιλήψεων, κατανοεί έτσι την παύση της αντίληψης, κατανοεί έτσι την πρακτική που οδηγεί στην παύση της αντίληψης, αυτός κατανοεί αυτή τη διεισδυτική άγια ζωή ως την παύση της αντίληψης. Η αντίληψη, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστή... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση της αντίληψης πρέπει να γίνει γνωστή. Έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Οι νοητικές διαφθορές, μοναχοί, πρέπει να γίνουν γνωστές... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστή», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Αυτές οι τρεις νοητικές διαφθορές, μοναχοί - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της άγνοιας.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πηγή και η εμφάνιση των νοητικών διαφθορών; Η άγνοια, μοναχοί, είναι η πηγή και η εμφάνιση των νοητικών διαφθορών.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η διαφορετικότητα των νοητικών διαφθορών; Υπάρχουν, μοναχοί, νοητικές διαφθορές που οδηγούν στην κόλαση, υπάρχουν νοητικές διαφθορές που οδηγούν στο ζωικό βασίλειο, υπάρχουν νοητικές διαφθορές που οδηγούν στη σφαίρα των φαντασμάτων, υπάρχουν νοητικές διαφθορές που οδηγούν στον ανθρώπινο κόσμο, υπάρχουν νοητικές διαφθορές που οδηγούν στον κόσμο των θεών. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η διαφορετικότητα των νοητικών διαφθορών.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το επακόλουθο των νοητικών διαφθορών; Ό,τι, μοναχοί, αυτός που κατέχεται από άγνοια παράγει την αντίστοιχη ατομική ύπαρξη, είτε αξιόπαινη είτε αξιόμεικτη, αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επακόλουθο των νοητικών διαφθορών.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η παύση των νοητικών διαφθορών; Η παύση της άγνοιας, μοναχοί, είναι η παύση των νοητικών διαφθορών. Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί έτσι τις νοητικές διαφθορές, κατανοεί έτσι την πηγή και προέλευση των νοητικών διαφθορών, κατανοεί έτσι τη διαφορετικότητα των νοητικών διαφθορών, κατανοεί έτσι το επακόλουθο των νοητικών διαφθορών, κατανοεί έτσι την παύση των νοητικών διαφθορών, κατανοεί έτσι την πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών, αυτός κατανοεί αυτή τη διεισδυτική άγια ζωή ως παύση των νοητικών διαφθορών. Οι νοητικές διαφθορές, μοναχοί, πρέπει να γίνουν γνωστές... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών πρέπει να γίνει γνωστή. Έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Η πράξη, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστή... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση της πράξης πρέπει να γίνει γνωστή», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Τη βούληση, μοναχοί, εγώ αποκαλώ πράξη. Αφού σκεφτεί κάνει πράξη - με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πηγή και προέλευση των πράξεων; Η επαφή, μοναχοί, είναι η πηγή και προέλευση των πράξεων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η διαφορετικότητα των πράξεων; Υπάρχει, μοναχοί, πράξη που πρέπει να βιωθεί στην κόλαση, υπάρχει πράξη που πρέπει να βιωθεί στο ζωικό βασίλειο, υπάρχει πράξη που πρέπει να βιωθεί στη σφαίρα των φαντασμάτων, υπάρχει πράξη που πρέπει να βιωθεί στον ανθρώπινο κόσμο, υπάρχει πράξη που πρέπει να βιωθεί στον κόσμο των θεών. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η διαφορετικότητα των πράξεων.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το επακόλουθο των πράξεων; Τριών ειδών, μοναχοί, λέω ότι είναι το επακόλουθο των πράξεων - στην παρούσα ζωή, ή κατά την επαναγέννηση, ή σε άλλη περίπτωση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επακόλουθο των πράξεων.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η παύση της πράξης; Η παύση της επαφής, μοναχοί, είναι η παύση της πράξης. Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση της πράξης, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή

αυτοσυγκέντρωση.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί έτσι την πράξη, κατανοεί έτσι την πηγή και προέλευση των πράξεων, κατανοεί έτσι την ποικιλία των πράξεων, κατανοεί έτσι το επακόλουθο των πράξεων, κατανοεί έτσι την παύση των πράξεων, κατανοεί έτσι την πρακτική που οδηγεί στην παύση των πράξεων, αυτός κατανοεί αυτή τη διεισδυτική άγια ζωή ως παύση των πράξεων. Η πράξη, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστή... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση των πράξεων πρέπει να γίνει γνωστή', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστός, η πηγή και προέλευση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή». Έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε· εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, η ασθένεια είναι υπαρξιακός πόνος, ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσaréσκεια και το άγχος είναι υπαρξιακός πόνος, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί είναι επίσης υπαρξιακός πόνος, συνοπτικά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πηγή και προέλευση του υπαρξιακού πόνου; Η επιθυμία, μοναχοί, είναι η πηγή και προέλευση του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ποικιλία του υπαρξιακού πόνου; Υπάρχει, μοναχοί, υπαρξιακός πόνος υπερβολικός, υπάρχει μικρός, υπάρχει αργά εξασθενών, υπάρχει γρήγορα εξασθενών. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ποικιλία του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το επακόλουθο του υπαρξιακού πόνου; Εδώ, μοναχοί, κάποιος κατακυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο, με κατακυριευμένη συνείδηση, θλίβεται, εξαντλείται, θρηνεί, χτυπώντας το στήθος του κλαίει, περιπίπτει σε σύγχυση, ή κατακυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο, με κατακυριευμένη συνείδηση, αναζητά εξωτερικά - 'ποιος γνωρίζει μία φράση ή δύο φράσεις για την παύση αυτού του υπαρξιακού πόνου;' Λέω, μοναχοί, ότι ο υπαρξιακός πόνος έχει ως επακόλουθο τη σύγχυση ή έχει ως επακόλουθο την αναζήτηση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επακόλουθο του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου; Η παύση της επιθυμίας, μοναχοί, είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί έτσι τον υπαρξιακό πόνο, κατανοεί έτσι την πηγή και προέλευση του υπαρξιακού πόνου, κατανοεί έτσι την ποικιλία του υπαρξιακού πόνου, κατανοεί έτσι το επακόλουθο του υπαρξιακού πόνου, κατανοεί έτσι την παύση του υπαρξιακού πόνου, κατανοεί έτσι την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αυτός κατανοεί αυτή τη διεισδυτική άγια ζωή ως παύση του υπαρξιακού πόνου. Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχοί, πρέπει να γίνει γνωστός, η πηγή και προέλευση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, η ποικιλία του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, το επακόλουθο του υπαρξιακού πόνου

πρέπει να γίνει γνωστό, η παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή, η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει γνωστή». Έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η διεισδυτική επεξήγηση της Διδασκαλίας». Ένατη.

10. Η ομιλία για το βρυχηθμό του λιονταριού

64. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό. Ποιες είναι οι έξι; Εδώ, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα... κ.λπ... αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις

πράξεις τους, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Αν εκεί, μοναχοί, άλλοι πλησιάσουν τον Τατχάγκατα με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον και κάνουν ερώτηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον όπως πραγματικά είναι είναι γνωστή, με τον ίδιο τρόπο ο Τατχάγκατα, ερωτηθείς, απαντά σε αυτούς με τη γνώση σχετικά με το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον όπως πραγματικά είναι.

«Αν εκεί, μοναχοί, άλλοι πλησιάσουν τον Τατχάγκατα με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία, και κάνουν ερώτηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία, όπως πραγματικά είναι, είναι γνωστή, με τον ίδιο τρόπο ο Τατχάγκατα, ερωτηθείς, απαντά σε αυτούς με τη γνώση σχετικά με το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία, όπως πραγματικά είναι.

«Αν εκεί, μοναχοί, άλλοι πλησιάσουν τον Τατχάγκατα με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις, και κάνουν ερώτηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις όπως πραγματικά είναι έχει γνωστεί, με τον ίδιο τρόπο ο Τατχάγκατα, όταν ερωτάται, τους απαντά με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις.

«Αν εκεί, μοναχοί, άλλοι πλησιάσουν τον Τατχάγκατα με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με την ανάμνηση προηγούμενων ζωών, και κάνουν ερώτηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με την

ανάμνηση προηγούμενων ζωών όπως πραγματικά είναι έχει γνωστεί, με τον ίδιο τρόπο ο Τατχάγκατα, όταν ερωτάται, τους απαντά με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με την ανάμνηση προηγούμενων ζωών.

«Αν εκεί, μοναχοί, άλλοι πλησιάσουν τον Τατχάγκατα με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με τον θάνατο και την επαναγέννηση των όντων, και κάνουν ερώτηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τον θάνατο και την επαναγέννηση των όντων όπως πραγματικά είναι έχει γνωστεί, με τον ίδιο τρόπο ο Τατχάγκατα, όταν ερωτάται, τους απαντά με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σχετικά με τον θάνατο και την επαναγέννηση των όντων.

«Αν εκεί, μοναχοί, άλλοι πλησιάσουν τον Τατχάγκατα σχετικά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, και κάνουν ερώτηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... όπως πραγματικά είναι έχει γνωστεί, με τον ίδιο τρόπο ο Τατχάγκατα σχετικά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... όταν ερωτάται, τους απαντά με τη γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι.

«Εκεί, μοναχοί, αυτή η γνώση του δυνατού ως δυνατού και του αδύνατου ως αδύνατου όπως πραγματικά είναι, αυτή τη λέω ότι ανήκει στον αυτοσυγκεντρωμένο, όχι στον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Αυτή η γνώση του επακόλουθου των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία, όπως πραγματικά είναι, αυτή τη λέω ότι ανήκει στον αυτοσυγκεντρωμένο, όχι στον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Αυτή η γνώση της μόλυνσης, της κάθαρσης και της ανάδυσης από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις όπως πραγματικά είναι, αυτή τη λέω ότι ανήκει στον αυτοσυγκεντρωμένο, όχι στον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Αυτή η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών όπως πραγματικά είναι, αυτή τη λέω ότι ανήκει στον αυτοσυγκεντρωμένο, όχι στον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Αυτή η γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων όπως πραγματικά είναι, αυτή τη λέω ότι ανήκει στον αυτοσυγκεντρωμένο, όχι στον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Αυτή η γνώση σχετικά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... όπως πραγματικά είναι, αυτή τη λέω ότι ανήκει στον αυτοσυγκεντρωμένο, όχι στον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση είναι η οδός, η μη-αυτοσυγκέντρωση είναι η κακή οδός». Δέκατη.

Το μεγάλο κεφάλαιο είναι το έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Σόνα, ο Φάγκγκουνα, η γέννηση, οι νοητικές διαφθορές, το ξύλινο και ο ελέφαντας·

Στη μέση η γνώση, η διεισδυτική, ο βρυχηθμός του λέοντα, αυτά τα δέκα.

7. Το κεφάλαιο για τις θεότητες

1. Ομιλία για τον καρπό της μη-επιστροφής

65. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι

ανίκανος να πραγματοποιήσει τον καρπό της μη-επιστροφής. Ποια έξι; Την απιστία, την αδιαντροπιά, τον μη ηθικό φόβο, την οκνηρία, τη λησμοσύνη, την έλλειψη σοφίας - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει τον καρπό της μη-επιστροφής.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει τον καρπό της μη-επιστροφής. Ποια έξι; Την απιστία, την αδιαντροπιά, τον μη ηθικό φόβο, την οκνηρία, τη λησμοσύνη, την έλλειψη σοφίας - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει τον καρπό της μη-επιστροφής». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αξιότητα

66. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια έξι; Τη νωθρότητα, την υπνηλία, την ανησυχία, την τύψη, την απιστία, την αμέλεια - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια έξι; Τη νωθρότητα, την υπνηλία, την ανησυχία, την τύψη, την απιστία, την αμέλεια - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον φίλο

67. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που έχει κακόβουλο φίλο, κακόβουλο σύντροφο, κλίνει προς τους κακόβουλους, συχνάζοντας με κακόβουλους φίλους, συναναστρεφόμενος, εξυπηρετώντας τους, και ακολουθώντας το παράδειγμά τους, 'θα ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, θα ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου, θα ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές, θα εγκαταλείψει το ηδονικό πάθος ή το πάθος για υλική μορφή ή το πάθος για άυλη ύπαρξη' - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που έχει καλό φίλο, καλό σύντροφο, κλίνει προς τους καλούς, συχνάζοντας με καλούς φίλους, συναναστρεφόμενος, εξυπηρετώντας τους, και ακολουθώντας το παράδειγμά τους, 'θα ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, θα ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου, θα ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές, θα εγκαταλείψει το ηδονικό πάθος ή το πάθος για υλική μορφή ή το πάθος για άυλη ύπαρξη' - αυτό είναι δυνατόν». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή

68. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που απολαμβάνει την κοινωνική συναναστροφή, που ευχαριστείται με την κοινωνική συναναστροφή, που είναι αφοσιωμένος στην απόλαυση της κοινωνικής συναναστροφής, που απολαμβάνει την παρέα, που ευχαριστείται με την παρέα, που είναι αφοσιωμένος στην απόλαυση της

παρέας, 'θα χαρεί μόνος στη μοναξιά' - αυτό είναι αδύνατον. 'Μόνος στη μοναξιά, μη χαιρόμενος, θα πιάσει το χαρακτηριστικό της συνείδησης' - αυτό είναι αδύνατον. 'Μη πιάνοντας το χαρακτηριστικό της συνείδησης, θα ολοκληρώσει την ορθή άποψη' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει την ορθή άποψη, θα ολοκληρώσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση, θα εγκαταλείψει τους νοητικούς δεσμούς' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να εγκαταλείψει τους νοητικούς δεσμούς, θα πραγματοποιήσει το Νιμπάνα' - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που δεν απολαμβάνει την κοινωνική συναναστροφή, που δεν ευχαριστείται με την κοινωνική συναναστροφή, που δεν είναι αφοσιωμένος στην απόλαυση της κοινωνικής συναναστροφής, που δεν απολαμβάνει την παρέα, που δεν ευχαριστείται με την παρέα, που δεν είναι αφοσιωμένος στην απόλαυση της παρέας, 'θα χαρεί μόνος στη μοναξιά' - αυτό είναι δυνατόν. 'Μόνος στη μοναξιά, χαιρόμενος, θα πιάσει το χαρακτηριστικό της συνείδησης' - αυτό είναι δυνατόν. 'Πιάνοντας το χαρακτηριστικό της συνείδησης, θα ολοκληρώσει την ορθή άποψη' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει την ορθή άποψη, θα ολοκληρώσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση, θα εγκαταλείψει τους νοητικούς δεσμούς' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού εγκαταλείψει τους νοητικούς δεσμούς, θα πραγματοποιήσει το Νιμπάνα' - αυτό είναι δυνατόν». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη θεότητα

69. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτά τα έξι φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια έξι; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, καλή φιλία - αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα έξι φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού». Αυτά είπε εκείνη η θεότητα. Ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Τότε εκείνη η θεότητα, λέγοντας «Ο Διδάσκαλός μου συμφώνησε», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μοναχοί, εκείνη η θεότητα μου είπε: 'Αυτά τα έξι φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια έξι; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, καλή φιλία - αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα έξι φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού'. Αυτά είπε, μοναχοί, εκείνη η θεότητα. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, είπε: «Εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ο ίδιος σέβεται τον Διδάσκαλο και επαινεί τον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που δεν σέβονται τον Διδάσκαλο τους παρακινεί στον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που σέβονται τον Διδάσκαλο τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Ο ίδιος σέβεται τη Διδασκαλία... κ.λπ... σέβεται την Κοινότητα... σέβεται την εξάσκηση... είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... έχει καλούς φίλους και επαινεί την καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που δεν έχουν καλούς φίλους τους παρακινεί στην καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που έχουν καλούς φίλους τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Αυτού λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Καλώς πράγματι εσύ, Σαριπούττα, κατανοείς έτσι αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα. Εδώ, Σαριπούττα, ένας μοναχός ο ίδιος σέβεται τον Διδάσκαλο και επαινεί τον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που δεν σέβονται τον Διδάσκαλο τους παρακινεί στον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που σέβονται τον Διδάσκαλο τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Ο ίδιος σέβεται τη Διδασκαλία... κ.λπ... σέβεται την Κοινότητα... σέβεται την εξάσκηση... είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... έχει καλούς φίλους και επαινεί την καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που δεν έχουν καλούς φίλους τους παρακινεί στην καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που έχουν καλούς φίλους τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Αυτού λοιπόν, Σαριπούττα, που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα, έτσι αναλυτικά πρέπει να κατανοηθεί το νόημα». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

70. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που δεν έχει γαλήνια αυτοσυγκέντρωση, ούτε εξαίσια, ούτε επιτευχθείσα με κατάπαυση, ούτε που έχει φτάσει σε ενότητα του νου, θα βιώσει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας θα γίνει πολλοί, ενώ είναι πολλοί θα γίνει ένας... κ.λπ... θα ασκήσει κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα» - αυτό είναι αδύνατον. «Με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, θα ακούσει και τα δύο είδη ήχων - θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά» - αυτό είναι αδύνατον. «Θα κατανοήσει τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου - θα κατανοήσει τον νου με πάθος ως «νους με πάθος»... κ.λπ... θα κατανοήσει τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους»» - αυτό είναι αδύνατον. «Θα θυμηθεί πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θα θυμηθεί πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους» - αυτό είναι αδύνατον. «Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, θα δει τα όντα... κ.λπ... θα κατανοήσει τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους» - αυτό είναι αδύνατον. «Με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνει» - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που έχει γαλήνια αυτοσυγκέντρωση, εξαίσια,

επιτευχθείσα με κατάπαυση, που έχει φτάσει σε ενότητα του νου, θα βιώσει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης... κ.λπ... θα ασκήσει κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα» - αυτό είναι δυνατόν. «Με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, θα ακούσει και τα δύο είδη ήχων - θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά» - αυτό είναι δυνατόν. «Θα κατανοήσει τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου - θα κατανοήσει τον νου με πάθος ως «νους με πάθος»... κ.λπ... θα κατανοήσει τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους»» - αυτό είναι δυνατόν. «Θα θυμηθεί πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θα θυμηθεί πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους» - αυτό είναι δυνατόν. «Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, θα δει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· θα κατανοήσει τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους» - αυτό είναι δυνατόν. «Με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, την απελευθέρωση του νου χωρίς νοητικές διαφθορές... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνει» - αυτό είναι δυνατόν». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον ικανό να γίνει αυτόπτης μάρτυρας

71. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ανίκανος εκεί ακριβώς να επιτύχει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στην παρακμή', δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στη σταθερότητα', δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στην υπεροχή', δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στη διείσδυση', και ενεργεί απρόσεκτα, και δεν πράττει το κατάλληλο. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος εκεί ακριβώς να επιτύχει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός εκεί ακριβώς να επιτύχει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στην παρακμή', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στη σταθερότητα', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στην υπεροχή', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτές είναι οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στη διείσδυση', και ενεργεί προσεκτικά, και πράττει το κατάλληλο. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός εκεί ακριβώς να επιτύχει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τις δυνάμεις

72. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ανίκανος να επιτύχει δύναμη στην αυτοσυγκέντρωση. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι επιδέξιος στη διαλογιστική επίτευξη της αυτοσυγκέντρωσης, δεν είναι επιδέξιος στη διάρκεια της αυτοσυγκέντρωσης, δεν είναι επιδέξιος στην ανάδυση

από την αυτοσυγκέντρωση, και ενεργεί απρόσεκτα, και δεν καταβάλλει ακατάπαυστη προσπάθεια, και δεν πράττει το κατάλληλο. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος να επιτύχει δύναμη στην αυτοσυγκέντρωση.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός να επιτύχει δύναμη στην αυτοσυγκέντρωση. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στη διαλογιστική επίτευξη της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στη διάρκεια της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στην ανάδυση από την αυτοσυγκέντρωση, και ενεργεί προσεκτικά, και καταβάλλει ακατάπαυστη προσπάθεια, και πράττει το κατάλληλο. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός να επιτύχει δύναμη στην αυτοσυγκέντρωση». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για εκείνη τη διαλογιστική έκσταση

73. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια έξι; Την ηδονική επιθυμία, τον θυμό, τη νωθρότητα και την υπνηλία, την ανησυχία και την τύψη, τη σκεπτικιστική αμφιβολία. Και ο κίνδυνος στις ηδονές δεν έχει ιδωθεί καλά από αυτόν όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια έξι; Την ηδονική επιθυμία, τον θυμό, τη νωθρότητα και την υπνηλία, την ανησυχία και την τύψη, τη σκεπτικιστική αμφιβολία, και ο κίνδυνος στις ηδονές δεν έχει ιδωθεί καλά από αυτόν όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για εκείνη τη διαλογιστική έκσταση

74. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια έξι; Ηδονικό λογισμό, λογισμό του θυμού, λογισμό της βίας, ηδονική αντίληψη, αντίληψη του θυμού, αντίληψη της βίας - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια έξι; Ηδονικό λογισμό, λογισμό του θυμού, λογισμό της βίας, ηδονική αντίληψη, αντίληψη του θυμού, αντίληψη της βίας - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει». Δέκατη.

Το κεφάλαιο για τις θεότητες είναι το έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μη-επιστρέφων, Άξιος, φίλοι, κοινωνική συναναστροφή, μοναστήρι, θεότητα· αυτοσυγκέντρωση, ικανός να γίνει μάρτυρας, δύναμη, εκείνη η διαλογιστική έκσταση, τα άλλα δύο.

8. Το κεφάλαιο για την αξιότητα

1. Η ομιλία για τον υπαρξιακό πόνο

75. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός στην παρούσα ζωή διαμένει με δυστυχία, με δυσφορία, με άγχος, με πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται κακός προορισμός. Με ποιες έξι; Με τον ηδονικό λογισμό, με τον λογισμό του θυμού, με τον λογισμό της βίας, με την ηδονική αντίληψη, με την αντίληψη του θυμού, με την αντίληψη της βίας - με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός στην παρούσα ζωή διαμένει με δυστυχία, με δυσφορία, με άγχος, με πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται κακός προορισμός.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός στην παρούσα ζωή ζει με ευτυχία, χωρίς δυσφορία, χωρίς άγχος, χωρίς πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται καλός προορισμός. Με ποιες έξι; Με τον λογισμό της απάρνησης, με τον λογισμό του μη θυμού, με τον λογισμό της μη βίας, με την αντίληψη της απάρνησης, με την αντίληψη του μη θυμού, με την αντίληψη της μη βίας - με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός στην παρούσα ζωή ζει με ευτυχία, χωρίς δυσφορία, χωρίς άγχος, χωρίς πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται καλός προορισμός». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αξιότητα

76. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια έξι; Την αλαζονεία, το σύμπλεγμα κατωτερότητας, την υπεροψία, την υπερεκτίμηση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αυτοϋποτίμηση. Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια έξι; Την αλαζονεία, το σύμπλεγμα κατωτερότητας, την υπεροψία, την υπερεκτίμηση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αυτοϋποτίμηση. Εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το υπερανθρώπινο επίτευγμα

77. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών. Ποια έξι; Τη λησμοσύνη, την έλλειψη ενσυνειδητότητας, το μη φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων, την αμετρία στο φαγητό, τη δολοπλοκία, το μίλημα. Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών. Ποια έξι; Τη λησμοσύνη, την έλλειψη ενσυνειδητότητας, το μη φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων, την αμετρία στο φαγητό, τη δολοπλοκία, το μίλημα. Εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την ευτυχία και την ευαρέσκεια

78. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει με αφθονία ευτυχίας και ευαρέσκειας στην παρούσα ζωή, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ευχαριστείται με τη Διδασκαλία, ευχαριστείται με τη διαλογιστική ανάπτυξη, ευχαριστείται με την εγκατάλειψη, ευχαριστείται με την αποστασιοποίηση, ευχαριστείται με την απουσία κακοβουλίας, ευχαριστείται με την απουσία της εμμονής. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός διαμένει με αφθονία ευτυχίας και ευαρέσκειας στην παρούσα ζωή, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το επίτευγμα

79. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ανίκανος είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι επιδέξιος στην προσέγγιση, και δεν είναι επιδέξιος στην αποχώρηση, και δεν είναι επιδέξιος στη μέθοδο, δεν γεννά θέληση για το επίτευγμα των καλών νοητικών καταστάσεων που δεν έχει επιτύχει, δεν διαφυλάσσει τις καλές νοητικές καταστάσεις που έχει επιτύχει, δεν επιτυγχάνει με ακατάπαυστη προσπάθεια. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στην προσέγγιση, και είναι επιδέξιος στην αποχώρηση, και είναι επιδέξιος στη μέθοδο, γεννά θέληση για το επίτευγμα των καλών νοητικών καταστάσεων που δεν έχει επιτύχει, διαφυλάσσει τις καλές νοητικές καταστάσεις που έχει επιτύχει, επιτυγχάνει με ακατάπαυστη προσπάθεια. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη μεγαλοπρέπεια

80. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο φτάνει σε μεγαλοσύνη και επέκταση στις νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει άφθονο φως και έχει άφθονη συνεχή προσπάθεια και έχει άφθονη έμπνευση και έχει άφθονη μη ικανοποίηση και δεν εγκαταλείπει το καθήκον στις

καλές νοητικές καταστάσεις και προχωρεί ακόμη περισσότερο. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο φτάνει σε μεγαλοσύνη και επέκταση στις νοητικές καταστάσεις». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για την κόλαση

81. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες έξι; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, έχει κακόβουλες επιθυμίες και έχει λανθασμένες απόψεις. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες έξι; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, έχει λίγες επιθυμίες και έχει ορθή άποψη. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για την κόλαση

82. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες έξι; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, είναι άπληστος και θρασύς. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες έξι; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, δεν είναι άπληστος και δεν είναι θρασύς. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Ογδοη.

9. Η ομιλία για την ανώτατη διδασκαλία

83. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την κορυφαία Διδασκαλία, την Αξιότητα. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, στερείται σοφίας, έχει προσκόλληση στο σώμα και τη ζωή. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την κορυφαία Διδασκαλία, την Αξιότητα.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός να πραγματοποιήσει την κορυφαία Διδασκαλία, την Αξιότητα. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός, είναι χωρίς προσκόλληση στο σώμα και τη ζωή. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός να πραγματοποιήσει την κορυφαία Διδασκαλία, την Αξιότητα». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη νύχτα και την ημέρα

84. «Για έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πολλές επιθυμίες, έχει δυσφορία, είναι δυσαρεστημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, είναι άπιστος, είναι ανήθικος, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, στερείται σοφίας. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, για έναν μοναχό προικισμένο, όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Για έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν έχει πολλές επιθυμίες, δεν έχει δυσφορία, είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, έχει πίστη, είναι ηθικός, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, για έναν μοναχό προικισμένο, όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή». Δέκατη.

Το κεφάλαιο για την Αξιότητα είναι το όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πόνος, Αξιότητα και περαιτέρω, ευτυχία και με επίτευγμα·
μεγαλοσύνη, δυάδα, στην κόλαση, και ανώτατη ιδιότητα και νύχτα.

9. Το κεφάλαιο για τη δροσιά

1. Η ομιλία για την κατάσταση δροσιάς

85. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την ανυπέρβλητη δροσερότητα. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός όταν πρέπει να συγκρατήσει τη συνείδηση εκείνη τη στιγμή δεν συγκρατεί τη συνείδηση, όταν πρέπει να καταβάλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση εκείνη τη στιγμή δεν καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, όταν πρέπει να ευχαριστήσει τη συνείδηση εκείνη τη στιγμή δεν ευχαριστεί τη συνείδηση, όταν πρέπει να παρατηρήσει με αταραξία τη συνείδηση εκείνη τη στιγμή δεν παρατηρεί με αταραξία τη συνείδηση, και είναι κατώτερης διάθεσης, και ευχαριστείται με την ταυτότητα. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την ανυπέρβλητη δροσερότητα.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός να πραγματοποιήσει την ανυπέρβλητη δροσερότητα. Με ποιες έξι; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός όταν πρέπει να συγκρατήσει τη συνείδηση εκείνη τη στιγμή συγκρατεί τη συνείδηση, όταν πρέπει να καταβάλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση εκείνη τη στιγμή καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, όταν πρέπει να ευχαριστήσει τη συνείδηση εκείνη τη στιγμή ευχαριστεί τη συνείδηση, όταν πρέπει να παρατηρήσει με αταραξία τη συνείδηση εκείνη τη στιγμή παρατηρεί με αταραξία τη συνείδηση, και είναι ανώτερης διάθεσης, και ευχαριστείται με τη Νιμπάνα. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός να πραγματοποιήσει την ανυπέρβλητη δροσερότητα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το εμπόδιο

86. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ακόμη και ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ανίκανος να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Διακατέχεται από παρεμπόδιση από κάρμα, διακατέχεται από παρεμπόδιση από νοητικές μολύνσεις, διακατέχεται από παρεμπόδιση από καρμικό επακόλουθο, και είναι άπιστος, και χωρίς επιθυμία, και στερείται σοφίας. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, ακόμη και ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ανίκανος να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ικανός να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Δεν διακατέχεται από παρεμπόδιση από κάρμα, δεν διακατέχεται από παρεμπόδιση από νοητικές μολύνσεις, δεν διακατέχεται από παρεμπόδιση από καρμικό επακόλουθο, και έχει πίστη, και έχει επιθυμία, και είναι σοφός. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ικανός να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την αφαίρεση

87. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ακόμη και ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ανίκανος να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Η μητέρα έχει στερηθεί τη ζωή, ο πατέρας έχει στερηθεί τη ζωή, ένας Άξιος έχει στερηθεί τη ζωή, αίμα του Τατχάγκατα έχει χυθεί με κακόβουλο νου, η Κοινότητα έχει διασπαστεί, στερείται σοφίας, είναι ηλίθιος, βουβός. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, ακόμη και ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ανίκανος να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ικανός να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Η μητέρα δεν έχει στερηθεί τη ζωή, ο πατέρας δεν έχει στερηθεί τη ζωή, ένας Άξιος δεν έχει στερηθεί τη ζωή, αίμα του Τατχάγκατα δεν έχει χυθεί με κακόβουλο νου, η Κοινότητα δεν έχει διασπαστεί, είναι σοφός, όχι ηλίθιος, όχι βουβός. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ικανός να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την ακρόαση

88. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ακόμη και ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ανίκανος να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Όταν διδάσκεται η Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, δεν ακούει, δεν δίνει το αυτί του, δεν εδραιώνει τον νου του για την τελική απελευθερωτική γνώση, παίρνει το ανώφελο, εγκαταλείπει το όφελος, διακατέχεται από απρεπή αποδοχή. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, ακόμη και ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ανίκανος να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις.

«Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ικανός να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες έξι; Όταν διδάσκεται η Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, ακούει, δίνει το αυτί του, εδραιώνει τον νου του για την τελική απελευθερωτική γνώση, παίρνει το όφελος, εγκαταλείπει το ανώφελο, διακατέχεται από κατάλληλη αποδοχή. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία είναι ικανός να εισέλθει στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη μη εγκατάλειψη

89. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την τελειότητα στην ορθή άποψη. Ποια έξι; Την άποψη περί ταυτότητας, τη σκεπτικιστική αμφιβολία, την αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, τη λαγνεία που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, το μίσος που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, την αυταπάτη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας. Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την τελειότητα στην ορθή άποψη.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την τελειότητα στην ορθή άποψη. Ποια έξι; Την άποψη περί ταυτότητας, τη σκεπτικιστική αμφιβολία, την αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, τη λαγνεία που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, το μίσος που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, την αυταπάτη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας. Εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την τελειότητα στην ορθή άποψη». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την εγκατάλειψη

90. «Αυτοί οι έξι, μοναχοί, νοητικοί παράγοντες έχουν εγκαταλειφθεί από το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη. Ποια έξι; Η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η λαγνεία που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, το μίσος που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, η αυταπάτη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι έξι νοητικοί παράγοντες έχουν εγκαταλειφθεί από το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη». Έκτο.

7. Η ομιλία για την αδυναμία

91. «Μοναχοί, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να παράγει έξι νοητικές καταστάσεις. Ποια έξι; Την άποψη περί ταυτότητας, τη σκεπτικιστική αμφιβολία, την αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, τη λαγνεία που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, το μίσος που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας, την αυταπάτη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, τις έξι νοητικές καταστάσεις είναι ανίκανο να παράγει το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την αδύνατη κατάσταση

92. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι αδύνατες καταστάσεις. Ποιες είναι οι έξι; Το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να διαμένει ασεβής

προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να διαμένει ασεβής προς την εξάσκηση, χωρίς σεβασμό, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει σε θέμα στο οποίο δεν πρέπει να επιστρέψει, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να γεννηθεί σε όγδοη ύπαρξη. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι αδύνατες καταστάσεις». Ογδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για την αδύνατη κατάσταση

93. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι αδύνατες καταστάσεις. Ποιες είναι οι έξι; Το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να προσεγγίσει οποιαδήποτε δραστηριότητα ως μόνιμη, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να προσεγγίσει οποιαδήποτε δραστηριότητα ως ευτυχία, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να προσεγγίσει οποιοδήποτε φαινόμενο ως εαυτό, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να κάνει αποτρόπαια πράξη με άμεσο κακό προορισμό, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στον εξαγνισμό μέσω δεισιδαιμονικών ευλογιών, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να αναζητά έξω από εδώ αυτούς που είναι άξιοι προσφορών. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι αδύνατες καταστάσεις». Ένατη.

10. Η ομιλία για το τρίτο αδύνατο

94. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι αδύνατες καταστάσεις. Ποιες είναι οι έξι; Είναι ανίκανο ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη να αφαιρέσει τη ζωή της μητέρας του, είναι ανίκανο ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη να αφαιρέσει τη ζωή του πατέρα του, είναι ανίκανο ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη να αφαιρέσει τη ζωή ενός Άξιου, είναι ανίκανο ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη να χύσει αίμα του Τατχάγκατα με κακόβουλο νου, είναι ανίκανο ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη να διασπάσει την Κοινότητα, είναι ανίκανο ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη να υποδείξει άλλον Διδάσκαλο. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι αδύνατες καταστάσεις». Δέκατη.

11. Η ομιλία για το τέταρτο αδύνατο

95. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι αδύνατες καταστάσεις. Ποιες είναι οι έξι; Το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στην άποψη ότι η ευτυχία και η δυστυχία είναι αυτοδημιούργητες, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στην άποψη ότι η ευτυχία και η δυστυχία είναι ετεροδημιούργητες, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στην άποψη ότι η ευτυχία και η δυστυχία είναι και αυτοδημιούργητες και ετεροδημιούργητες, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στην άποψη ότι η ευτυχία και η δυστυχία δεν είναι αυτοδημιούργητες αλλά τυχαία γεγεννημένες, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στην άποψη ότι η ευτυχία και η δυστυχία δεν είναι ετεροδημιούργητες αλλά τυχαία γεγεννημένες, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη είναι ανίκανο να επιστρέψει στην άποψη ότι η ευτυχία και η δυστυχία δεν είναι ούτε αυτοδημιούργητες ούτε ετεροδημιούργητες αλλά τυχαία γεγεννημένες. Για ποιο λόγο; Επειδή, μοναχοί, η αιτία έχει ιδωθεί καλά από το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, καθώς και τα φαινόμενα που προκύπτουν από αιτία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι αδύνατες καταστάσεις». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο για τη δροσιά είναι το ένατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δροσερότητα, εμπόδιο, στερημένος τη ζωή, ακούει·
Χωρίς να εγκαταλείψει, εγκαταλελειμμένα, ανίκανος, εκείνες οι καταστάσεις
και τέσσερα επίσης.

10. Το κεφάλαιο για τα οφέλη

1. Η ομιλία για την εμφάνιση

96. «Έξι πραγμάτων, μοναχοί, η εμφάνιση είναι σπάνια στον κόσμο. Ποιων έξι; Του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου η εμφάνιση είναι σπάνια στον κόσμο, ένα άτομο που διδάσκει τη Διδασκαλία και τη διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα είναι σπάνιο στον κόσμο, η αναγέννηση στην ευγενή περιοχή είναι σπάνια στον κόσμο, η πληρότητα των ικανοτήτων είναι σπάνια στον κόσμο, η μη βλακεία και η μη κωφαλαλία είναι σπάνιες στον κόσμο, η θέληση για καλές νοητικές καταστάσεις είναι σπάνια στον κόσμο. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των έξι η εμφάνιση είναι σπάνια στον κόσμο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα οφέλη

97. «Αυτά είναι τα έξι, μοναχοί, οφέλη της πραγμάτωσης του καρπού της εισόδου στο ρεύμα. Ποια έξι; Είναι βέβαιος στην Άριστη Διδασκαλία, δεν υπόκειται στον ξεπεσμό, ο πόνος του είναι περιορισμένος, είναι προικισμένος με γνώση που δεν είναι κοινή, η αιτία έχει ιδωθεί καλά από αυτόν, καθώς και τα φαινόμενα που προκύπτουν από αιτία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα έξι οφέλη της πραγμάτωσης του καρπού της εισόδου στο ρεύμα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το παροδικό

98. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που θεωρεί οποιαδήποτε δραστηριότητα ως μόνιμη, θα διακατέχεται από κατάλληλη αποδοχή» - αυτό είναι αδύνατον. «Μη διακατεχόμενος από κατάλληλη αποδοχή, θα εισέλθει στην οριστική πορεία της ορθής οδού» - αυτό είναι αδύνατον. «Μη εισερχόμενος στην οριστική πορεία της ορθής οδού, θα πραγματοποιήσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα ή τον καρπό της άπαξ επιστροφής ή τον καρπό της μη-επιστροφής ή την Αξιότητα» - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που θεωρεί όλες τις δραστηριότητες ως παροδικές, θα διακατέχεται από κατάλληλη αποδοχή» - αυτό είναι δυνατόν.

«Διακατεχόμενος από κατάλληλη αποδοχή, θα εισέλθει στην οριστική πορεία της ορθής οδού» - αυτό είναι δυνατόν. «Εισερχόμενος στην οριστική πορεία της ορθής οδού, θα πραγματοποιήσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα ή τον καρπό της άπαξ επιστροφής ή τον καρπό της μη-επιστροφής ή την Αξιότητα» - αυτό είναι δυνατόν». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον υπαρξιακό πόνο

99. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που θεωρεί οποιαδήποτε δραστηριότητα ως ευτυχία... κ.λπ... που θεωρεί όλες τις δραστηριότητες ως πόνο... κ.λπ... αυτό είναι δυνατόν». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον μη-εαυτό

100. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που θεωρεί οποιοδήποτε φαινόμενο ως εαυτό... κ.λπ... που θεωρεί όλα τα φαινόμενα ως μη-εαυτό... κ.λπ... αυτό είναι δυνατόν». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το Νιμπάνα

101. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που θεωρεί τη Νιμπάνα ως πόνο, θα διακατέχεται από κατάλληλη αποδοχή» - αυτό είναι αδύνατον. «Μη διακατεχόμενος από κατάλληλη αποδοχή, θα εισέλθει στην οριστική πορεία της ορθής οδού» - αυτό είναι αδύνατον. «Μη εισερχόμενος στην οριστική πορεία της ορθής οδού, θα πραγματοποιήσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα ή τον καρπό της άπαξ επιστροφής ή τον καρπό της μη-επιστροφής ή την Αξιότητα» - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός που θεωρεί τη Νιμπάνα ως ευτυχία, θα διακατέχεται από κατάλληλη αποδοχή» - αυτό είναι δυνατόν. «Διακατεχόμενος από κατάλληλη αποδοχή, θα εισέλθει στην οριστική πορεία της ορθής οδού» - αυτό είναι δυνατόν. «Εισερχόμενος στην οριστική πορεία της ορθής οδού, θα πραγματοποιήσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα ή τον καρπό της άπαξ επιστροφής ή τον καρπό της μη-επιστροφής ή την Αξιότητα» - αυτό είναι δυνατόν». Έκτο.

7. Η ομιλία για το ασταθές

102. «Βλέποντας αυτά τα έξι οφέλη, μοναχοί, είναι σωστό για έναν μοναχό να εδραιώσει την αντίληψη της παροδικότητας σε όλες τις δραστηριότητες χωρίς να θέτει όριο. Ποια έξι; Όλες οι δραστηριότητες θα μου φανούν ασταθείς, ο νους μου δεν θα ευχαριστηθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, ο νους μου θα αποσυρθεί από ολόκληρο τον κόσμο, ο νους μου θα κλίνει προς τη Νιμπάνα, οι νοητικοί δεσμοί μου θα οδηγηθούν σε εγκατάλειψη, και θα είμαι προικισμένος με την ύψιστη ασκητική ζωή'. Βλέποντας αυτά τα έξι οφέλη, μοναχοί, είναι σωστό για έναν μοναχό να εδραιώσει την αντίληψη της παροδικότητας σε όλες τις δραστηριότητες χωρίς να θέτει όριο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το υψωμένο ξίφος

103. «Βλέποντας αυτά τα έξι οφέλη, μοναχοί, είναι σωστό για έναν μοναχό να εδραιώσει την αντίληψη της δυστυχίας σε όλες τις δραστηριότητες χωρίς να θέτει όριο. Ποια έξι; Η αντίληψη της αποστασιοποίησης θα είναι εδραιωμένη σε μένα σε όλες τις δραστηριότητες, όπως απέναντι σε έναν φονιά με υψωμένο ξίφος. Ο νους μου θα αποσυρθεί από ολόκληρο τον κόσμο, και θα είμαι αυτός που βλέπει τη γαλήνη στη Νιμπάνα, και οι υπολανθάνουσες τάσεις μου θα οδηγηθούν σε εκρίζωση, και θα ενεργώ σωστά, και ο Διδάσκαλος θα έχει υπηρετηθεί από μένα με φιλικότητα'. Βλέποντας αυτά τα έξι οφέλη, μοναχοί, είναι σωστό για έναν μοναχό να εδραιώσει την αντίληψη της δυστυχίας σε όλες τις δραστηριότητες χωρίς να θέτει όριο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη μη ταύτιση

104. «Βλέποντας αυτά τα έξι οφέλη, μοναχοί, είναι σωστό για έναν μοναχό να εδραιώσει την αντίληψη του μη-εαυτού σε όλα τα φαινόμενα χωρίς να θέτει όριο. Ποια έξι; Δεν θα ταυτίζομαι με τίποτα σε ολόκληρο τον κόσμο, η ταύτιση με το εγώ

θα παύσει σε μένα, η ταύτιση με το δικό μου θα παύσει σε μένα, θα είμαι προικισμένος με γνώση που δεν είναι κοινή, η αιτία θα έχει ιδωθεί καλά από μένα, καθώς και τα φαινόμενα που προκύπτουν από αιτία. Βλέποντας αυτά τα έξι οφέλη, μοναχοί, είναι σωστό για έναν μοναχό να εδραιώσει την αντίληψη του μη-εαυτού σε όλα τα φαινόμενα χωρίς να θέτει όριο». Ένατη.

10. Η ομιλία για την ύπαρξη

105. «Αυτά τα τρία είδη γίνεσθαι, μοναχοί, πρέπει να εγκαταλειφθούν, στις τρεις εξασκήσεις πρέπει να εξασκηθείτε. Ποια τρία είδη γίνεσθαι πρέπει να εγκαταλειφθούν; Ηδονική ύπαρξη, λεπτοφυής υλική ύπαρξη, άυλη ύπαρξη - αυτά τα τρία είδη γίνεσθαι πρέπει να εγκαταλειφθούν. Σε ποιες τρεις εξασκήσεις πρέπει να εξασκηθείτε; Στην εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή, στην εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, στην εξάσκηση στην ανώτερη σοφία - σε αυτές τις τρεις εξασκήσεις πρέπει να εξασκηθείτε. Όταν λοιπόν, μοναχοί, σε έναν μοναχό αυτά τα τρία είδη γίνεσθαι έχουν εγκαταλειφθεί, και σε αυτές τις τρεις εξασκήσεις έχει ολοκληρώσει την εξάσκηση - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που έκοψε την επιθυμία, απέρριψε τους νοητικούς δεσμούς, μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας έθεσε τέλος στον πόνο». Δέκατη.

11. Η ομιλία για την επιθυμία

106. «Αυτές οι τρεις επιθυμίες, μοναχοί, πρέπει να εγκαταλειφθούν, και οι τρεις αλαζονείες. Ποιες τρεις επιθυμίες πρέπει να εγκαταλειφθούν; Ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη - αυτές οι τρεις επιθυμίες πρέπει να εγκαταλειφθούν. Ποιες τρεις αλαζονείες πρέπει να εγκαταλειφθούν; Αλαζονεία, σύμπλεγμα κατωτερότητας, υπεροψία - αυτές οι τρεις αλαζονείες πρέπει να εγκαταλειφθούν. Όταν λοιπόν, μοναχοί, σε έναν μοναχό αυτές οι τρεις επιθυμίες έχουν εγκαταλειφθεί, και αυτές οι τρεις αλαζονείες· αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που έκοψε την επιθυμία, απέρριψε τους νοητικούς δεσμούς, μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας έθεσε τέλος στον πόνο». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο για τα οφέλη είναι το δέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Εμφάνιση, όφελος, ως παροδικό, ως πόνος, ως μη-εαυτός·
Νιμπάνα, χωρίς στήριγμα, ανεσταλμένο ξίφος, δεν ταυτίζεται με τίποτα·
Γίνεσθαι, με την επιθυμία ένα, δέκα.

Τα δεύτερα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

11. Το κεφάλαιο για τις τριάδες

1. Η ομιλία για το πάθος

107. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η λαγνεία, το μίσος, η αυταπάτη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της λαγνείας πρέπει να αναπτυχθεί η ρυπαρότητα του σώματος, για την εγκατάλειψη του μίσους πρέπει να αναπτυχθεί η

φιλικότητα, για την εγκατάλειψη της αυταπάτης πρέπει να αναπτυχθεί η σοφία. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την κακή συμπεριφορά

108. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της κακής σωματικής συμπεριφοράς πρέπει να αναπτυχθεί η καλή σωματική συμπεριφορά, για την εγκατάλειψη της κακής λεκτικής συμπεριφοράς πρέπει να αναπτυχθεί η καλή λεκτική συμπεριφορά, για την εγκατάλειψη της κακής νοητικής συμπεριφοράς πρέπει να αναπτυχθεί η καλή νοητική συμπεριφορά. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον λογισμό

109. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Ο ηδονικός λογισμός, ο λογισμός του θυμού, ο λογισμός της βίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη του ηδονικού λογισμού πρέπει να αναπτυχθεί ο λογισμός της απάρνησης, για την εγκατάλειψη του λογισμού του θυμού πρέπει να αναπτυχθεί ο λογισμός του μη θυμού, για την εγκατάλειψη του λογισμού της βίας πρέπει να αναπτυχθεί ο λογισμός της μη βίας. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την αντίληψη

110. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Ηδονική αντίληψη, αντίληψη του θυμού, αντίληψη της βίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της ηδονικής αντίληψης πρέπει να αναπτυχθεί η αντίληψη της απάρνησης, για την εγκατάλειψη της αντίληψης του θυμού πρέπει να αναπτυχθεί η αντίληψη του μη θυμού, για την εγκατάλειψη της αντίληψης της βίας πρέπει να αναπτυχθεί η αντίληψη της μη βίας. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το στοιχείο

111. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Ηδονικό στοιχείο, στοιχείο του θυμού, στοιχείο της βίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη του ηδονικού στοιχείου πρέπει να αναπτυχθεί το στοιχείο της απάρνησης, για την εγκατάλειψη του στοιχείου του θυμού πρέπει να αναπτυχθεί το στοιχείο μη θυμού, για την εγκατάλειψη του στοιχείου της βίας πρέπει να αναπτυχθεί το στοιχείο της μη βίας. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την απόλαυση

112. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η άποψη της απόλαυσης, η άποψη περί εαυτού, η λανθασμένη άποψη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της άποψης της απόλαυσης πρέπει να αναπτυχθεί η αντίληψη της παροδικότητας, για την εγκατάλειψη της άποψης περί εαυτού πρέπει να αναπτυχθεί η αντίληψη του μη-εαυτού, για την εγκατάλειψη της λανθασμένης άποψης πρέπει να αναπτυχθεί η ορθή άποψη. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη δυσαρέσκεια

113. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η δυσαρέσκεια, η βία, η ανήθικη συμπεριφορά. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της δυσαρέσκειας πρέπει να αναπτυχθεί η αλτρουιστική χαρά, για την εγκατάλειψη της βίας πρέπει να αναπτυχθεί η μη βία, για την εγκατάλειψη της ανήθικης συμπεριφοράς πρέπει να αναπτυχθεί η ηθική συμπεριφορά. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την ικανοποίηση

114. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η δυσαρέσκεια, η έλλειψη ενσυνειδητότητας, η μεγάλη επιθυμία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της δυσαρέσκειας πρέπει να αναπτυχθεί η ικανοποίηση, για την εγκατάλειψη της έλλειψης ενσυνειδητότητας πρέπει να αναπτυχθεί η ενσυνειδητότητα, για την εγκατάλειψη της μεγάλης επιθυμίας πρέπει να αναπτυχθεί η ολιγάρκεια. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής

115. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής, η κακή φιλία, ο περισπασμός του νου. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της δυσκολίας στην αποδοχή συμβουλής πρέπει να αναπτυχθεί η ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, για την εγκατάλειψη της κακής φιλίας πρέπει να αναπτυχθεί η καλή φιλία, για την εγκατάλειψη του περισπασμού του νου πρέπει να αναπτυχθεί η μνήμη επί της αναπνοής. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Ένατη.

10. Η ομιλία για την ανησυχία

116. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η ανησυχία, η μη-αυτοσυγκράτηση, η αμέλεια. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Για την εγκατάλειψη της ανησυχίας πρέπει να αναπτυχθεί η νοητική ηρεμία, για την εγκατάλειψη της μη-αυτοσυγκράτησης πρέπει να αναπτυχθεί η αυτοσυγκράτηση, για την εγκατάλειψη της αμέλειας πρέπει να αναπτυχθεί η επιμέλεια. Για την εγκατάλειψη αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών φαινομένων πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο για τις τριάδες είναι το ενδέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πάθος, κακή συμπεριφορά, λογισμός, αντίληψη, στοιχείο ονομάζονται· απόλαυση, δυσαρέσκεια, ικανοποίηση, και δύο με την ανησυχία είναι το κεφάλαιο.

12. Το κεφάλαιο για τον ασκητισμό

1. Η ομιλία για τον παρατηρούντα το σώμα

117. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα. Ποια έξι; Την απόλαυση της εργασίας, την απόλαυση της κουβέντας, την απόλαυση του ύπνου, την απόλαυση της κοινωνικής συναναστροφής, το μη φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων, την αμετρία στο φαγητό. Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα. Ποια έξι; Την απόλαυση της εργασίας, την απόλαυση της κουβέντας, την απόλαυση του ύπνου, την απόλαυση της κοινωνικής συναναστροφής, το μη φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων, την αμετρία στο φαγητό - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον παρατηρούντα τα νοητικά αντικείμενα

118. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος εσωτερικά στο σώμα... κ.λπ... εξωτερικά στο σώμα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στο σώμα... κ.λπ... εσωτερικά στα αισθήματα... κ.λπ... εξωτερικά στα αισθήματα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στα αισθήματα... κ.λπ... εσωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εξωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εσωτερικά στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα να διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα. Ποια έξι; Την απόλαυση της εργασίας, την απόλαυση της κουβέντας, την απόλαυση του ύπνου, την απόλαυση της κοινωνικής συναναστροφής, το μη φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων, την αμετρία στο φαγητό. Εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις έξι νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα να διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Ταπούσσα

119. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ο οικοδεσπότης Ταπούσσα έχει φτάσει στον Τατχάγκατα, έχει δει την αθανασία, έχοντας πραγματοποιήσει την αθανασία περιφέρεται. Με ποιες έξι; Με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, με ευγενή ηθική, με ευγενή γνώση, με ευγενή απελευθέρωση. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο οικοδεσπότης Ταπούσσα έχει φτάσει στον Τατχάγκατα, έχει δει την αθανασία, έχοντας πραγματοποιήσει την αθανασία περιφέρεται». Τρίτη.

4-23. Οι ομιλίες για τον Μπαλλίκα και τα λοιπά

120-139. «Προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, ο οικοδεσπότης Μπαλλίκα... κ.λπ... ο οικοδεσπότης Σουντάττα Ανάθαπίντικα... ο οικοδεσπότης Τσίττα ο Ματσικασαντικός... ο Χατθάκα ο Αλαβάκα... ο Μαχανάμα ο Σάκκα... ο οικοδεσπότης Ούγκα από τη Βεσάλι... ο οικοδεσπότης Ουγκάτα... ο Σουράμπαττα... ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα... ο οικοδεσπότης Νακουλαπιτά... ο οικοδεσπότης Ταβακαννίκα... ο οικοδεσπότης Πούρανα... ο οικοδεσπότης Ισιντάττα... ο οικοδεσπότης Σαντχάνα... ο οικοδεσπότης Βιτσάγια... ο οικοδεσπότης Βιτζαγιαμάχικα... ο οικοδεσπότης Μέντακα... ο λαϊκός ακόλουθος Βασέτθα... ο λαϊκός ακόλουθος Αρίτθα... ο λαϊκός ακόλουθος Σάραγκα έχει φτάσει στον Τατχάγκατα, έχει δει την αθανασία, έχοντας πραγματοποιήσει την αθανασία περιφέρεται. Με ποιες έξι; Με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, με ευγενή ηθική, με ευγενή γνώση, με ευγενή απελευθέρωση. Με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο λαϊκός ακόλουθος Σάραγκα έχει φτάσει στον Τατχάγκατα, έχει δει την αθανασία, έχοντας πραγματοποιήσει την αθανασία περιφέρεται». Εικοστό τρίτο.

Το κεφάλαιο για την ασκητική ζωή είναι το δωδέκατο.

13. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

140. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν έξι φαινόμενα. Ποια έξι; Το ανυπέρβλητο της όρασης, το ανυπέρβλητο της ακοής, το ανυπέρβλητο του κέρδους, το ανυπέρβλητο της εξάσκησης, το ανυπέρβλητο της υπηρεσίας, το ανυπέρβλητο της ανάμνησης. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα έξι φαινόμενα».

141. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν έξι φαινόμενα. Ποια έξι; Ανάμνηση των αρετών του Βούδα, ανάμνηση της διδασκαλίας, ανάμνηση των αρετών της Κοινότητας, ανάμνηση της ηθικής διαγωγής, ανάμνηση της γενναιοδωρίας, ανάμνηση των θεοτήτων. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα έξι φαινόμενα».

142. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν έξι φαινόμενα. Ποια έξι; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα έξι φαινόμενα».

143-169. «Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί... κ.λπ...για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση πρέπει να αναπτυχθούν έξι φαινόμενα».

170-649. «Του μίσους... κ.λπ... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας για την άμεση γνώση... κ.λπ...για την πλήρη κατανόηση... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα έξι φαινόμενα».Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Τέλος του κειμένου Πάλι της συλλογής των έξι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 06. Το βιβλίο των έξι. 2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org